ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ȘI EPISODUL II

STAR WARS®

JEDI QUEST

URMĂRIREA UNUI JEDI

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

URMĂRIREA UNUI JEDI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 02 – The Trail of the Jedi
2002

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Din spațiu, planeta Ragoon-6 era ascunsă de o brumă albastră care strălucea în mijlocul ei şi se spărgea în particule sclipitoare care se învârteau în jurul ecranului de vizualizare. Nava pătrunse într-o atmosferă planetară atât de limpede încât părea la fel de transparentă ca apa. Sub ea strălucea o planetă verde ca o bijuterie strălucitoare.

Anakin Skywalker rămase fără suflare şi se aplecă în față. Nu mai văzuse niciodată o apropiere atât de frumoasă de o planetă. Obi-Wan Kenobi puse o mână pe umărul lui Anakin în timp ce se apleca şi el înainte.

— Uitasem cât de frumoasă este.

Anakin se uită la Maestrul său. În ciuda bărbii, fața lui părea brusc tânără, chiar mai tânără decât atunci când îl întâlnise Anakin, cu cinci ani în urmă, când Anakin avea nouă ani. Obi-Wan fusese un Padawan pe atunci, la fel cum era Anakin acum. Fără îndoială că Obi-Wan îşi amintea de celelalte călătorii pe planetă, cele pe care le făcuse cu propriul său Maestru, Qui-Gon Jinn.

Wren Honoran, pilotul lor Jedi, dădu din cap.

— Întotdeauna uit până când o văd data viitoare. Îți taie respirația de fiecare dată.

— E uimitor că nu a fost colonizată, spuse Anakin.

— A fost încredințată Senatului de către propriul guvern, îi explică Obi-Wan. O mai locuiesc doar câteva triburi mici de băştinaşi. Un Comitet al Senatului se ocupă de cererile de vizitare. Doar Jedii şi grupuri mici de ființe o pot vizita la un anumit moment dat. Accesul este strict controlat. Asta face ca Ragoon-6 să rămână neatinsă, aşa cum a vrut guvernul. Nu există drumuri aeriene, fabrici sau oraşe.

— Ragoonii nu au permis niciodată colonizatorilor să se stabilească, a spus Wren. Propria lor populație s-a îmbolnăvit şi a scăzut până când, în cele din urmă, a mai rămas doar o mână de ființe. Nu-i mai puteau ține afară pe toți cei care voiau să vină. Ştiau că vor trebui să renunțe la ceea ce iubeau cel mai mult, pentru a o salva.

— Dar dacă ar fi permis colonizatorilor să vină, şi-ar fi putut păstra planeta, sublinie Anakin.

— Da, dar au ales să nu o facă. Frumusețile lumii lor erau prea importante pentru ei, explică Obi-Wan. Păstrarea planetei neatinse a fost primul lor scop.

— Mie mi se pare că erau egoişti, spuse Anakin. Au vrut să-şi păstreze planeta frumoasă pentru ei şi pentru câțiva alți câțiva...

— Sau poate că au fost înțelepți, zise Obi-Wan. Nu e treaba noastră să stabilim asta.

Anakin îşi întoarse privirea spre suprafața planetei şi suspină în sinea lui. Unul dintre cele mai dificile lucruri pe care le găsea în legătură cu faptul că devenea Jedi era suspendarea judecății. Pentru Anakin, lucrurile erau bune sau rele, inteligente sau stupide. Obi-Was avea acest mod enervant de a nu lua nicio poziție asupra acestor lucruri.

— Dacă aş avea o planetă care să fie cu adevărat lumea mea natală, nu aş renunța la ea. Mi-aş dori să mă pot întoarce oricând aş vrea, spuse Anakin.

Îşi petrecuse primii ani pe Tatooine, dar fusese sclav. Nu se simțea ca şi cum planeta ar fi fost casa lui, chiar dacă mama lui locuia încă acolo.

— Templul este casa ta, spuse Obi-Wan cu blândețe.

Anakin aprobă din cap, dar ştia că în inima lui nu simțea aşa. Iubea Templul şi se bucura întotdeauna să se întoarcă acolo. Îi iubea ordinea şi grația. Iubea frumusețea din interiorul lui, *Camera celor o mie de fântâni* şi lacul de un verde intens. Dar nu se simțea ca acasă.

Spre deosebire de alți studenți Jedi, Anakin avusese cândva un cămin. Spre deosebire de ei, el îşi amintea de mama sa. Îşi amintea cum alerga spre casă prin căldură şi cum dădea buzna pe uşă pentru a fi întâmpinat de răcoare, umbră şi brațe deschise. Îşi amintea de obrazul lui încălzit pe cel rece al ei...

Nu, casa lui nu fusese o planetă. Fusese mai mică, mai umilă şi mult mai prețioasă. Viața în acel cămin nu fusese uşoară. Fuseseră vremuri cu lipsă de hrană, vremuri în care tremurau noaptea din cauza lipsei combustibilului.

Templul nu ducea niciodată lipsă de hrană sau de combustibil. Temperatura era menținută la un grad optim pentru diferitele ființe care trăiau înăuntru. Era mai cald şi mai sigur decât cartierele de sclavi de pe Tatooine. Dar tot nu se simțea ca acasă. *Acasă* va fi întotdeauna acolo unde era mama lui. Indiferent cât de bătrân va fi. Indiferent cât timp trecuse de când nu o mai văzuse.

— Acolo sunt Munții Rost, spuse Wren. O să aterizăm şi o să ne luăm rămas bun acolo. Îi zâmbi peste umăr lui Anakin. Şi apoi vei încerca să mă prinzi.

Wren era un Jedi mai în vârstă, cu o barbă căruntă, care alesese să predea la Templu în loc să continue să meargă în misiuni. Anakin studiase politica guvernelor cu Wren şi ştia că Maestrul Jedi avea o vastă cunoaştere a filosofiilor politice din galaxie. Ca parte a serviciului său, Wren se oferise, de asemenea, să ia parte la misiunile de antrenament ale echipelor Jedi. Anakin şi Obi-Wan vor încerca să-l urmărească pe Wren prin sălbăticie. Exercițiul fusese conceput pentru a întări legătura de încredere dintre Maestru şi Padawan. Pe Raqgoon-6, se vor putea baza doar unul pe celălalt în timp ce îl vor urmări pe Wren prin terenul accidentat.

Ochii lui Anakin dansară în timp ce se înclina respectuos în fața lui Wren.

— Va fi onoarea şi plăcerea mea să te găsesc într-o singură zi, Wren.

— Ah, într-o singură zi, spui tu. Eşti aproape la fel de încrezut ca şi Maestrul tău, spuse Wren. Cred că indiciile mele tocmai au devenit mai grele. Îmi place să le dau lecții unor Padawani prea încrezători.

Anakin îşi ascunse zâmbetul. În clasele sale, Wren fusese respectat, dar fusese şi tachinat pe la spate de elevii Jedi pentru că se lua prea în serios. Lui Anakin i-ar fi plăcut să-l găsească înainte să treacă o singură zi. Asta i-ar mai dezumfla puțin manierele superioare! Totuşi, nu se putea abține să nu se întrebe de ce se hotărâse Obi-Wan să-l ia cu el în acest exercițiu de antrenament. Avea deja încredere în Maestrul său cu viața lui. Fuseseră împreună în misiuni dificile. Îl cunoştea încă de când era copil. Fiecare misiune îi apropiase şi mai mult. De ce trebuiau să facă un

ocol pentru ceea ce părea a fi un joc elaborat?

Trecură pe deasupra unei pajişti luxuriante cu flori sălbatice şi iarbă verde şi înaltă. Deasupra câmpului cu iarbă, munții acoperiți de zăpadă îmbrățişau pajiştea mică. Cerul era de un albastru intens, brăzdat de violet. Anakin aproape că putea simți mirosul proaspăt al florilor. Nu mai văzuse niciodată o lume atât de luxuriantă, cu atâtea culori vii.

Wren ateriză cu măiestrie nava într-un loc adăpostit, ascuns în partea stâncoasă a muntelui. Accesă rampa de aterizare şi se întoarse spre ei.

— Nu uitați, trebuie să lăsați comunicatoarele la bordul navei. Nu puteți folosi dispozitive de localizare sau droizi. Trebuie să vă bazați unul pe celălalt şi pe Forță.

Anakin şi Obi-Wan încuviințară din cap. Amândoi ştiau aceste lucruri, dar făcea parte din ritual ca Wren să le repete. Îşi puseră comunicatoarele în mâna lui Wren, iar acesta le puse în compartimentul de depozitare securizat.

— Dacă nu mă găsiți, ne vom întâlni din nou aici peste zece zile. Făcând o pauză doar pentru a-şi strecura o trusă de supraviețuire pe umăr, Wren dădu din cap în semn de rămas bun. Fie ca Forța să fie cu voi. Ochii lui cenuşii sclipiră. Veți avea nevoie de ea.

Wren alergă uşor pe rampă. Se legănă pe o piatră plată, apoi sări pe alta. În câteva clipe, dispăruse.

— Wren abia aşteaptă să ne pună în încurcătură, observă Obi-Wan.

— Chiar ar trebui să iasă mai des, spuse Anakin.

Obi-Wan se întoarse spre Anakin.

— Crezi că Wren ia toate astea prea în serios?

— Nu, spuse Anakin cu o ezitare. Dar nu înțeleg de ce un Cavaler Jedi ar vrea să-şi petreacă timpul în felul acesta, când ar putea fi în misiuni.

— Wren a fost în sute de misiuni, spuse Obi-Wan încruntat. A slujit în cea mai mare parte a vieții sale. Acum doreşte să le predea cunoştințele sale Padawanilor. Este un gest nobil.

Nobil, dar plictisitor, gândi Anakin. Se gândi că e mai bine să nu împărtăşească acest gând cu Maestrul său.

— Cât timp îi dăm? întrebă el în schimb.

— Doar câteva ore, răspunse Obi-Wan. Vei fi bucuros să auzi că este suficient timp pentru a explora puțin împrejurimile şi pentru a lua masa. Vom avea rații şi cuburi de proteine după ce plecăm, dar putem face un raid prin bucătăria navei chiar acum. Obi-Wan îi aruncă lui Anakin o privire pătrunzătoare. Aceasta lecție este menită să ne învețe, Anakin. Dar ar trebui să fie şi distractivă.

— Bineînțeles, Maestre.

Anakin nu voia ca Obi-Wan să creadă că nu aştepta exercițiul cu nerăbdare. Ştia că Obi-Wan fusese aici de două ori cu Qui-Gon şi că prețuia amintirile. Anakin voia să aibă aceeaşi experiență cu Maestrul său.

Obi-Wan încălzi o gustare, pe care au mâncat-o stând pe pajişte, înconjurați de flori. Soarele dimineții era galben strălucitor, aruncându-şi căldura pe pielea lui Anakin. Mâncă repede, nerăbdător să înceapă ziua.

— Qui-Gon şi cu mine am urmărit un Jedi pe nume Winso Bykart, spuse Obi-Wan, dându-şi farfuria la o parte şi sprijinindu-se pe coate. A fost a doua noastră călătorie pe Ragoon-6. La prima călătorie, a trebuit să întrerupem exercițiul. Nu am ştiut de ce la vremea aceea, dar Qui-Gon tocmai avusese o viziune tulburătoare despre Tahl.

— Am auzit despre ea, spuse Anakin. Se presupunea că fusese genială.

— A fost. Strălucitoare şi amuzantă, şi bună. Era unică. Obi-Wan privi pajiştea. A fost o bună prietenă a lui Qui-Gon. Nu ştiu dacă a acceptat vreodată cu adevărat moartea ei.

— Dar un Jedi trebuie să accepte moartea, spuse Anakin. Face parte din viață.

— Da, zise Obi-Wan încet, cu privirea încă departe. Asta a fost dificultatea pentru Qui-Gon.

Ce vrei să spui? vru să întrebe Anakin. Dar ceva îl opri. Uneori, când Obi-Wan vorbea despre Maestrul său, devenea distant. Anakin îşi dădea seama după expresia de pe fața lui. Nu voia să-l deranjeze punând întrebări indiscrete.

Tăcerea se aşternu între ei. Anakin era obişnuit cu asta. De obicei, tăcerile lor se simțeau confortabil. Aceasta nu era. Anakin privi fața lui Obi-Wan. Văzu dorința tăcută de acolo. Lui Obi-Wan îi lipsea Qui-Gon. Şi, pentru prima dată, asta îl deranjă pe Anakin. Nu era gelos pe Qui-Gon, îşi spuse Anakin. Nu era vorba de asta. Şi el îl iubise pe Qui-Gon. Altceva îl deranja în legătură cu preocuparea Maestrului său.

Poate pentru că încă era invidios pe relația lor. Obi-Wan îl luase pe Anakin ca Padawan cu reticență. Anakin simțise întotdeauna asta. Qui-Gon crezuse în el, iar credința lui Qui-Gon îl influențase pe Obi-Wan. Cum ar fi putut Obi-Wan să ignore dorința de moarte a iubitului său Maestru?

Anakin se crezuse norocos în acel moment. Să ajungă la Templu ales deja de un Cavaler Jedi! Era ceva nemaiauzit. Acum, la cei paisprezece ani ai lui, îşi văzuse colegii Jedi aşteptând şi sperând să fie aleşi de un Cavaler Jedi. Vorbise despre asta cu noul său prieten, Tru Veld. Tru îi povestise despre modul în care îl studiase Maestrul său, Ry-Gaul. Tru simțise ochii lui Ry-Gaul asupra lui în timpul luptelor cu săbii, în timpul orelor, chiar şi când se plimba prin Templu. Împărtăşiseră multe conversații împreună. Când Ry-Gaul îl alesese oficial pe Tru, în sfârşit, se simțise onorat. Şi Anakin se simțise întotdeauna onorat să fie Padawanul lui Obi-Wan.

Dar de ce? se întrebă Anakin deodată. Nu Obi-Wan m-a ales pe mine.

Astăzi, pentru prima dată, Anakin văzu diferența. Apoi, un gând nou îi străpunse inima. Oare Obi-Wan îl adusese aici într-un act disperat, pentru a dezvolta o apropiere pe care nu o simțea?

Capitolul 2

Obi-Wan nu se opri asupra trecutului. Nu era stilul Jedi. Dar Maestrul său încă făcea parte din viața lui, mai mult ca un companion constant decât o amintire.

Pe Ragoon-6 era greu să nu se întoarcă în trecut. La prima sa vizită aici, Qui-Gon avusese o viziune că Tahl era în pericol. Nu-i spusese lui Obi-Wan. Plecaseră brusc şi ajunseseră să meargă după Tahl împotriva dorinței Consiliului. În acea misiune periculoasă, viziunea lui Qui-Gon se împlinise. Tahl murise. Dar nu înainte ca Qui-Gon să fi riscat totul, inclusiv drumul său pe calea Jedi, pentru a-şi declara dragostea pentru ea.

Toate acestea erau lucruri pe care Obi-Wan nu le ştiuse la vremea respectivă. Unele dintre ele i le spusese Qui-Gon mai târziu. De altele îşi dăduse seama singur. Qui-Gon nu vorbise niciodată despre dragostea sa pentru Tahl. Era un loc prea adânc în interiorul lui pentru ca Obi-Wan să ajungă acolo. Nu fusese niciodată invitat.

Acum avea un Padawan şi înțelegea simțul intimității lui Qui-Gon. Erau lucruri pe care era mai bine să nu le ştie.

Dar cum ştii ce să împărtăşeşti cu Padawanul tău şi ce să păstrezi pentru tine?

Fuseseră momente în care tăcerea lui Qui-Gon îl enerva sau îl rănea. Totuşi, în cele din urmă, nu contase. Nimic nu conta în afară de legătura dintre ei. Voia să aibă această legătură şi cu Anakin. Ştia că se va dezvolta în timp. De ce se grăbea atât de tare să o facă să se întâmple? Ceva îl împingea, dar nu ştia ce anume. Era ca şi cum Anakin i-ar fi scăpat din mână dacă nu-l securiza. Trebuia să facă toate lucrurile corect, aşa cum făcuse Qui-Gon.

Obi-Wan se gândi la a doua vizită pe Ragoon-6. Fusese aproape de momentul în care el şi Qui-Gon plecaseră spre Naboo în ceea ce avea să devină ultima lor misiune împreună. Dar pe Ragoon-6, acel sfârşit era departe. Se bucuraseră de exercițiul de urmărire, de timpul petrecut împreună, de pauza dintre misiunile lor.

Chiar şi atunci, ştiau că galaxia se schimba. Misiunile erau mai numeroase. Locurile cu probleme apăreau constant. Senatul le cerea ajutorul tot mai des. De multe ori fusese dificil să găsească timp pentru exercițiul de antrenament, dar Qui-Gon insistase asupra lui. Îi promisese lui Obi-Wan că se vor întoarce la Ragoon-6. Când Obi-Wan subliniase că aveau destul timp, o privire fugară de tristețe profundă trecu pe fața lui Qui-Gon.

— Se pare că există întotdeauna timp când eşti tânăr, spusese el. Dar nu poți să reții o clipă, Padawan. Se scurge ca apa din pumnul tău. Trebuie să o prinzi când poți, chiar dacă se scurge.

Obi-Wan ar fi putut să se lovească singur. Se gândi în acel moment că îi amintise lui Qui-Gon de Tahl. Presupunea că aşa fusese, dar ştia, de asemenea, că Qui-Gon se gândea la cât de repede poate trece timpul şi cât de aglomerată poate deveni viața. Amintirea acestui lucru îl stimulase pe Obi-Wan să strecoare timpul pentru această vizită cu Anakin. Nu fusese uşor. Consiliul Jedi avea nevoie de echipe Maestru-Padawan. Cu toate astea, Yoda şi Consiliul erau întotdeauna atenți să aprobe cererile pentru astfel de misiuni de pregătire. Văzuseră de câte ori întârea

legăturile dintre Maestru şi ucenic.

Le-ar fi întărit şi pe ale lor? Obi-Wan spera că da. Ştia că Anakin nu aştepta exercițiul la fel de mult ca el. Anakin voia să facă lucruri serioase. Era nerăbdător să-şi dovedească valoarea în misiuni, nerăbdător să vadă galaxia. Acest timp petrecut împreună ar fi fost o pauză înainte de un viitor pe care Anakin era nerăbdător să-l cunoască. Obi-Wan spera că exercițiul nu va fi prea blând pentru cineva atât de talentat ca Anakin. De aceea îi ceruse lui Wren să participe. Anakin putea zâmbi la cât de serios îşi lua Wren rolul, dar în curând avea să aprecieze cât de provocatoare putea fi isteţimea lui Wren.

Obi-Wan se ridică în picioare.

— Vino, Padawan. E timpul să mergem.

Porniră în direcția în care plecase Wren. La început, urmărirea fu uşoară. Wren nu se deranjase să ascundă indiciile pe care un Jedi le-ar fi prins – o tulburare a frunzelor de pe solul pădurii, uşoara adâncitură a unui călcâi. După două ore, rămaseră momentan perplecşi când nu mai putură să-i localizeze direcția, până când Anakin văzu un fir de păr gri-argintiu de pe o frunză şi îl arătă cu degetul.

— Pe aici, spuse el mulțumit de sine.

În spatele lui Anakin, Obi-Wan clătină din cap. Uneori simțea că era atât de puțin ceea ce trebuia să-l învețe pe Padawanul său. Chiar şi pentru Obi-Wan, care îl cunoştea atât de bine, stăpânirea lui Anakin asupra Forței putea fi uimitoare.

Wren ar fi făcut bine să vină cu cele mai iscusite trucuri ale sale, altfel Anakin îşi va respecta promisiunea şi îl va găsi până la căderea nopții.

* * *

Până la prânz, Anakin şi Obi-Wan trebuiră să recunoască faptul că erau pierduți. Indiciile lui Wren deveniseră din ce în ce mai dificile, iar încrederea îngâmfată a lui Anakin se transformase într-o hotărâre tenace.

Frustrat, Anakin se opri brusc. Cu o mişcare lină, smulse o piatră şi o aruncă în pădure. Lovi un copac, cu un zgomot satisfăcător.

— Te simți mai bine? întrebă Obi-Wan.

— Nu.

— Nici nu credeam. Frustrarea face parte din exercițiu, tinere Padawan.

— Ştiu. Ştiu, murmură Anakin. Trebuie să-mi respir nerăbdarea. Apoi să-i dau drumul.

— Corect, spuse Obi-Wan cu seninătate. Aşteptă o clipă. Ei bine?

— Ei bine, ce?

— Nu te-am văzut să respiri.

Obi-Wan ştia că punea la încercare răbdarea Padawanului său. Totuşi, aceste mici teste erau lecții bune. Ascultător, Anakin închise ochii. Trase aer în piept şi îl eliberă. Apoi deschise un ochi.

— Pot să mă opresc acum?

— Cred că da, zâmbi Obi-Wan. Dacă Wren ne-ar putea vedea acum, ar fi foarte fericit.

O licărire de umor lumină ochii lui Anakin.

— Ziua nu s-a terminat încă.

— Hai, să ne întoarcem, sugeră Obi-Wan, îndreptându-se înapoi în josul trenului. Probabil că am luat-o pe o cale greşită.

Lumina soarelui se strecura printre frunzele groase de deasupra capului lor. Treceau din bălți de lumină în umbre şi înapoi. Soarele le încălzea pielea, apoi umbrele o răcoreau. Aerul mirosea a proaspăt şi uşor parfumat. Era o zi bună pentru a te pierde.

Anakin se ghemui brusc şi examină poteca.

— S-a oprit aici, arătă el cu degetul spre pământul de pe potecă.

Obi-Wan se aplecă.

— Da, aşa cred.

— Cu siguranță. Vocea lui Anakin se ridică de entuziasm. Şi apoi a trecut peste iarba de aici. Ăsta este drumul.

Porni primul în afara potecii, prin pădure. Obi-Wan notă indiciile şi îl urmă. După o dimineață în care căutase mici schimbări în sol şi în frunzele de deasupra capului, Wren lăsase un indiciu substanțial pentru progresul său. Trebuia să facă parte din strategia lui de a amesteca indiciile dificile cu unele mai uşoare.

Anakin conduse drumul prin pădurea deasă. Era mai uşor să-l urmărească pe Wren acum. Pământul era moale şi frunzele de sub picioare erau încă umede. Obi-Wan îl lăsă pe Anakin să preia conducerea, bucurându-se de plimbarea parfumată printre copaci.

Anakin se opri şi se întoarse.

— Este un luminiş în față, spuse el pe un ton scăzut. Şi câteva golfuri. Crezi că l-am ajuns deja din urmă? Semnele alea par încă proaspete.

— Mă îndoiesc, spuse Obi-Wan. Dar continuă cu grijă. Trebuie să ne apropiem pentru a putea pune capăt exercițiului.

— La o lungime de sabie, spuse Anakin. Dar cred că singura noastră şansă este să-l surprindem.

— Anakin…

Chemarea lui Obi-Wan fu înghițită de umbre. Anakin alergă în linişte înainte, apoi se năpusti în luminiş. Obi-Wan îl urmă, dorindu-şi să îl poată învăța pe Padawanul său să îşi stăpânească nerăbdarea. Îşi dori asta şi mai mult când îşi dădu seama unde îi dusese Wren. Dăduseră peste o vizuină de malia.

Îşi amintea de malia din prima sa călătorie pe Ragoon-6. Erau creaturi rapide, agile, mortale, prădători feroce cu trei rânduri de dinți.

Anakin rămăsese încremenit în mijlocul luminişului. Văzu maliile împrăştiate pe stânci. La început, blana lor albastră-cenuşie se topise în umbră.

Cel puțin vânează noaptea, gândi Obi-Wan Se luptase cu ele împreună cu Qui-Gon. Îşi amintea strălucirea ochilor verzi fluorescenți, viclenia creaturilor în timp ce se roteau. Nu voia să se întâlnească din nou cu ele.

— Ce sunt? şopti Anakin.

— Tu doar… vino… înapoi…, murmură Obi-Wan.

Dar chiar în timp ce făceau doi paşi înapoi, Obi-Wan văzu o creatură agitându-se. Un bot lung şi ascuțit se ridică, iar doi ochi fioroşi se deschiseră.

Un murmur adânc din gâtul maliei îi spuse lui Obi-Wan că aveau probleme.

Capitolul 3

Malia țâşni în acelaşi timp cu Obi-Wan. Creatura era doar o dungă albastră prin aer. Obi-Wan o tăie şi căzu cu un urlet răsunător.

Restul haitei se ridică. Obi-Wan numără rapid. Şaisprezece. Dar ar putea fi mai multe altele prin peşteri. Erau creaturi slabe şi zvelte. O malia făcu un pas înainte şi îşi ridică botul. Ochii îi sclipeau în timp ce-şi arăta triplul rând de dinți galbeni.

— Atrăgătoare creaturi, spuse Anakin, cu sabia pregătită.

— Întoarce-te încet. Poate că nu vor ataca. Dacă o vor face, nu le subestima, spuse Obi-Wan rapid, în timp ce se dădea înapoi cu un pas. M-am luptat cu ele împreună cu Qui-Gon. Au reflexe foarte rapide. Vor veni spre noi dinspre copaci. Vor încerca să se despartă şi să ne înconjoare.

Anakin făcu un pas înapoi cu prudență.

— Cum le-ați învins?

— Nu le-am învins, spuse Obi-Wan. Ne-a ajutat un trib de băştinaşi.

— Ați avut nevoie de ajutor?

O sclipire nervoasă traversă fața lui Anakin.

— Da, Anakin. Chiar şi Jedii au nevoie de ajutor din când în când. Aşa că, continuă să dai înapoi... foarte... foarte... încet. Oh, şi încă ceva. Nu le privi în ochi.

— Oops, spuse Anakin.

Haita mârâitoare se năpusti înainte. Obi-Wan văzu o dungă albastră în timp ce două malii se despărțeau de ceilalți şi se îndreptau spre copaci. O alta se feri pentru a veni spre Anakin din stânga lui.

— Anakin...

— O văd...

Anakin aproape că se împiedică, surprins de viteza pe care o avu malia când se năpusti asupra lui. Abia îşi ridică sabia la timp pentru a tăia gâtul creaturii.

Obi-Wan se asigură că Padawanul său reuşea chiar în timp ce urmărea o altă malia care venea spre el dinspre stânga. În acelaşi timp, îşi ținea privirea spre copaci, unde două malii săreau din creangă în creangă.

— Orice ai face, nu lăsa pe niciuna dintre ele să ajungă în spatele nostru, spuse el în timp ce sărea spre malia, fluturându-şi sabia.

Malia se retrase, mârâind, cu ochii strălucind în umbră.

Anakin se învârti pentru a respinge două malii care încercau să ajungă în spatele lui. În acelaşi timp, o alta căzu din copac. Obi-Wan sări spre ea pentru a-l ajuta pe Padawanul său. Rând pe rând, cei doi luptară cu haita mârâitoare.

Aerul părea să fie plin de blănuri zburătoare şi de dinți galbeni ascuțiți. Maliile atacau cu furie. Obi-Wan şi Anakin fură nevoiți să-şi folosească atât picioarele cât şi săbiile de lumină pentru a lovi. Anakin încă nu era în stare să folosească cu uşurință Forța pentru a mişca obiecte vii, dar Obi-Wan reuşi să respingă câteva malii prin aer, cu mâna stângă întinsă.

Continuau să dea înapoi prin pădure. Acum puteau folosi copacii ca bariere.

Anakin lupta cu furie. Ritmul bătăliei puse stăpânire pe acțiunile sale. Sabia sa era o pată albastră în umbră, iar corpul său deveni şi el o armă. Sărea, lovea cu

piciorul şi se învârtea. Trimise o malia prin aer cu o lovitură bine sincronizată a mâinii în traheea animalului. Mârâitul strangulat se termină cu un urlet în timp ce malia zbura înapoi şi se lovea de un copac.

Acum mai rămăseseră opt, jumătate din haita inițială. Două şchiopătau din cauza bătăliei. Celelalte se învârteau în cerc, mârâind. Încă îşi arătau dinții şi urlau la Jedi, dar Obi-Wan putea vedea că atacul lor devenise mai puțin concentrat. Nu se aşteptaseră la o asemenea rezistență.

Lângă el, Anakin respira greu. Sabia era ținută ferm în mâna lui. Nici măcar cel mai mic tremur nu trăda cât de mult se străduise.

— Să continuăm să ne retragem, murmură Obi-Wan. Încet. Nu te uita direct la ele.

Anakin strânse din dinți.

— Crede-mă, Maestre. Nu voi mai face această greşeală din nou.

Maliile continuară să-i urmărească, dar se țineau la câțiva metri distanță în timp ce Jedii se retrăgeau. Obi-Wan nu dădea vina pe malii pentru atac. Jedii dăduseră peste teritoriul lor. Nu voia să distrugă întreaga haită. Cei doi Jedi îşi accelerară puțin ritmul. Maliile nu îi urmară. Se adunară împreună şi răcniră de furie în timp ce Obi-Wan şi Anakin se retrăgeau. Umbrele le înghițiră treptat şi, în curând, tot ce mai auzeau Jedii, erau mârâielile lor furioase.

Anakin tremura în timp ce îşi dezactiva sabia de lumină.

— Numai sunetul este suficient să te sperie, spuse el. Crezi că ne vor urmări?

— Mă îndoiesc. În ciuda vicleniei lor, sunt creaturi simple, spuse Obi-Wan. Îşi apărau casa. Am avut noroc că era ziuă. Nu erau în modul de vânătoare.

— Vrei să spui că ar fi luptat mai mult? întrebă Anakin neîncrezător.

— Şi pentru mai mult timp. Obi-Wan îşi puse sabia la loc în centură. Nu s-ar fi dat bătute.

— Şi eu care credeam că asta e o planetă paşnică, remarcă Anakin. De ce ne-a condus Wren într-un bârlog de malii? Asta pare ceva extrem, chiar şi pentru Wren.

— Nu ar fi făcut-o, spuse Obi-Wan. Probabil că am interpretat greşit indiciul. Să ne întoarcem la locul de pe traseu unde l-am văzut.

Se mişcară repede printre copaci, revenind asupra paşilor lor. Se aplecară din nou asupra indiciului.

— A fost vina mea, spuse Anakin. Am văzut aplatizarea de la marginea urmei şi am presupus că era Wren.

Cercetă cu atenție terenul din jur, în timp ce Obi-Wan continua să studieze urma de pe pământ. Anakin avea dreptate – era o amprentă de călcâi... Wren îşi pusese prea multă greutate pe picior, suficient cât să lase o urmă. Asta indica faptul că se oprise aici pentru o clipă. Era un indiciu uşor de urmărit de către Jedi. Wren nu se deranjase să îl ascundă sau să îl facă mai greu de citit.

Nu-i stătea în fire. Sau, poate că da. Lui Wren îi plăcea să fie inconsecvent.

— Maestre – pe aici, strigă Anakin. De data asta, sunt sigur.

Obi-Wan traversă spre partea opusă a potecii. Aici, terenul nivelat cobora brusc spre un versant stâncos şi abrupt.

— Uite, aici. Şi aici. Anakin părăsi poteca şi sări în josul pantei, de pe o stâncă pe alta. A luat-o pe aici.

Obi-Wan îl urmă. Era important să-l lase pe Anakin să conducă. Asta era o parte din scopul exercițiului.

Anakin coborî panta abruptă, cu un mers sigur şi rapid. Ajunseră la baza

pantei şi intrară imediat într-o pădure atât de deasă încât crengile atârnate opreau orice lumină. Făcură o scurtă pauză pentru ca ochii să se poată adapta. Copacii erau înalți, cu frunze lungi şi plate, şi trunchiuri vaste, cu scoarță groasă şi cojită. Anakin începu să studieze din nou pământul.

Obi-Wan cerceta fără să se mişte, privirea lui călătorind peste pământ, pietre şi pe copacii din jur.

Frustrat de incapacitatea de a găsi un indiciu, Anakin se îndreptă şi începu să studieze copacii din jurul lor. Se repezi în față la un trunchi înalt şi se aplecă să-l examineze.

— S-a odihnit aici. A atins trunchiul cu degetul.

Obi-Wan văzu că scoarța se scorojea uşor în apropierea degetului arătat de Anakin.

— De unde ştii? Toți copacii au scoarța cojită.

— Există sevă care curge pe lângă. Aici este o amprentă. Pătată. Dar e acolo.

— Da. Deci a plecat... în ce direcție?

Obi-Wan se bucură de privirea pătrunzătoare din ochii lui Anakin.

Folosind trunchiul copacului ca să-l ghideze, Anakin cercetă din nou cu nerăbdare pământul.

— Pe aici! strigă el triumfător. Tot îl mai putem prinde!

Zâmbind, Obi-Wan îl urmă prin pădure. Asta era ceea ce sperase el. Anakin uitase de nerăbdarea lui față de exercițiu şi de ceea ce crezuse că era sentimentul lui secret că era o pierdere de timp. Acum era cuprins de entuziasmul urmăririi.

Se deplasau printr-o perdea groasă de ace şi scoarță. Nu mai puteau vedea muntele care se profila deasupra lor. Era ca şi cum ar fi fost ascunşi într-o peşteră verde şi parfumată. Apoi copacii se opriră brusc şi dădură peste un perete abrupt de stâncă. Peretele se curba în jurul lor şi se ridica pe trei laturi. Nu mai aveau altă cale de urmat decât să se întoarcă pe unde veniseră.

— E o fundătură, spuse Anakin, dezamăgit. Dar eram atât de sigur că Wren a venit pe aici!

— Stai aşa, zise Obi-Wan. Priveşte în jurul tău. S-ar putea să-ți scape ceva. Îți aminteşti exercițiul de la Templu de a explora momentul prezent? Închide ochii.

Anakin închise ochii. Obi-Wan aşteptă până când fu sigur că Padawanul său se concentra.

— Ce ai văzut?

— Scoarță şi frunze sub picioarele mele. Un perete abrupt la zece metri în față, cu puncte de prindere insuficiente pentru o cățărare. O plantă mică ce creşte într-o crăpătură la treizeci de metri mai sus. Urme de zăpadă în vârful stâncii. O pasăre care se roteşte la douăzeci de grade în dreapta mea. La baza peretelui de stâncă, ceea ce pare a fi o mică deschidere – o vizuină a unui animal mic, sau... Ochii lui Anakin se deschiseră. O peşteră.

Obi-Wan zâmbi. Văzuse intrarea în peşteră cu câteva minute înainte.

— Să vedem ce este.

Anakin şi Obi-Wan examinară mica deschidere.

— Nu este atât de mică pe cât pare, spuse Obi-Wan. Ar putea fi cuibul sau bârlogul unui animal.

— Se pare că se deschide, spuse Anakin, aruncând o privire înăuntru. Lasă-mă să intru.

Obi-Wan ezită. Ar fi preferat să fie el primul. Dar o parte din acest exercițiu era

şi pentru Maestru. Trebuia să învețe să se lase în voia sorții, să îi permită Padawanului său să îşi testeze abilitățile. Ştia că Anakin era bine antrenat şi că se putea descurca cu ceea ce se afla dincolo.

— În regulă, Padawan.

Fără baghetă luminoasă, Anakin trebui să pipăie drumul. Se strecură cu grijă în gaură, cu o mână pe mânerul sabiei.

Obi-Wan auzi vocea lui Anakin răsunând în gol.

— E o cavernă! E frumoasă!

Obi-Wan se strecură în gaură. Îi fu puțin mai greu să reuşească. Se întrebă cum reuşise Wren cel înalt şi corpolent. Reuşi să se îndrepte doar după ce se târî câțiva metri. Anakin stătea în fața lui, scrutând caverna. Era cu adevărat frumoasă. Pereții străluceau de fosforescență, luminând spațiul. Peretele stâncii de afară fusese gri, dar această piatră era roz, cu vene de aur şi argint strălucitor. Depozite de piatră în formă de conuri atârnau de tavan şi se ridicau de pe podea.

Podeaua netedă era înclinată abrupt în jos. Anakin se grăbi înainte, trecându-şi mâna de-a lungul peretelui.

— Nu se va aştepta să îl găsim aici.

Obi-Wan inspiră adânc, testând aerul. Mirosea a proaspăt. Cel mai probabil mai era o altă deschidere în direcția în care se îndreptau. Probabil că Wren părăsise caverna până acum. Aerul mirosea şi a umezeală. Asta era normal într-o peşteră. În adânciturile podelei de piatră se aflau bălți de apă. Unele dintre ele erau destul de adânci...

— Anakin!

Obi-Wan spuse încordat numele Padawanului. Vocea lui răsună, dar Anakin alergase înainte, după un colț, şi nu auzise. Obi-Wan îşi acceleră pasul.

Trecu de colț. Anakin se oprise în fața unei alte deschideri în peşteră. Aceasta era mai mare şi începea deasupra umerilor lui Obi-Wan. Prin ea puteau vedea doar un petic de cer albastru şi violet. Pe fondul rozului şi auriului strălucitor al pereților, era o privelişte uluitoare.

— Anakin, ar trebui să plecăm de aici, strigă Obi-Wan în timp ce se îndrepta rapid spre Padawanul său. Cred că această cavernă s-ar putea inunda periodic.

Anakin aprobă din cap şi aşteptă ca Maestrul său să-l ajungă din urmă. Chiar atunci Obi-Wan auzi un zgomot. Un sunet uşor de curgere. Se mişcă mai repede. Anakin se întoarse spre deschidere.

— E atât de frumos, spuse pe un ton încet.

Sunetul deveni mai puternic. Acum era un vuiet.

— Ține-te bine! strigă Obi-Wan când un zid de apă blocă brusc cerul şi se îndreptă direct spre ei.

Capitolul 4

Anakin se agăță cu disperare de un pervaz, în timp ce apa se năpustea înăuntru, iar forța ei îl izbi de peretele cavernei. Intră un alt val, iar apa trecu peste capul lui. Şocul răcelii aproape că îl făcu să-şi piardă aderența.

Se chinui să-şi ia respiratorul cu o mână, în timp ce se ținea cu cealaltă. Începu să se simtă amețit în timp ce se străduia să-şi scoată respiratorul cu o singură mână. Prin fața ochilor îi treceau pete. Reuşi să-şi pună respiratorul şi inspiră adânc. Simți cum energia îi curge din nou prin mușchi. Cu toate astea, corpul îi era lovit de apa care curgea cu furie şi se lovea de tavan şi de peretele peşterii. Trebuia să iasă de acolo sau se va îneca.

Aruncă o privire înapoi. Abia dacă îl putea vedea pe Maestrul său, care se agățase de o stâncă atârnată de tavan. În timp ce Anakin îl privea, Obi-Wan îşi transferă strânsoarea la următorul con. Luptându-se cu apa învolburată, se trase înainte. Anakin se agăță de cornişa aflată la mică distanță. Se trase şi el înainte, fiecare mușchi fiind încordat de efortul său. Se întinse spre următorul punct de susținere. Apoi spre următorul. Luptă pentru fiecare centimetru câştigat.

În sfârşit, simți curba netedă a intrării în cavernă. Se opri acolo, ferindu-se de apa violentă, aşteptându-şi Maestrul. După câteva clipe, Obi-Wan se ridică lângă Anakin. Arătă cu degetul în sus. Îşi dădeau drumul acum şi încercau să ajungă la suprafață. Anakin aprobă din cap. Îşi rulă corpul într-o minge şi îşi sprijini picioarele de peretele cavernei. Închise ochii, adunându-şi puterea şi Forța. Când simți că aceasta intrase în el, se împinse în peretele cavernei. Puterea apei aproape că îl izbi din nou de perete şi îl mătură în interiorul cavernei, dar Anakin se luptă cu toate forțele, înotând în sus, având încredere că aerul şi lumina soarelui erau deasupra.

După câțiva metri, atracția apei scăzu, iar el reuşi să avanseze împotriva ei.

Văzu un fulger deasupra. Lumina soarelui. Înotă spre ea cu nerăbdare. Modelele pestrițe păreau să-l cheme. Izbucni deasupra suprafeței apei. În față, văzu o cascadă zgomotoasă, revărsându-se de pe o stâncă de deasupra. Aceea era sursa curentului puternic de deasupra şi de sub suprafață.

Anakin aşteptă până când Maestrul său ieşi la suprafață şi apoi porni spre mal. Se ridică pe uscat, îşi smulse respiratorul din gură şi trase aer în piept. Apa i se scurgea de pe haine şi din păr, în timp ce se apleca, adunându-şi forțele.

Lângă el, Obi-Wan făcea la fel.

— Bârlogul maliilor, şi acum asta, spuse Anakin când putu vorbi. Îşi scutură capul, trimițând picături de apă în aer. Am interpretat greşit indiciile, Maestre? Păreau atât de clare.

— Nu, cred că am luat-o pe drumul cel bun în afara traseului, spuse Obi-Wan. Dar n-ar fi trebuit să trecem prin peşteră. Indiciile Jedi sunt concepute pentru a fi dificile, nu pentru a pune viața în pericol.

Anakin se înroşi. Era vina lui. În nerăbdarea lui de a-l impresiona pe Maestrul său, se grăbise să intre în bârlogul maliilor şi apoi în peşteră.

Obi-Wan nu voia să spună nimic. Asta era problema. Era mai rău pentru Anakin să fie nevoit să se întrebe la ce se gândea Maestrul său.

Obi-Wan scană zona din jur.

— Fără îndoială că Wren a folosit un lansator de cabluri pentru a trece peste stâncă.

— Dar nu am văzut nicio urmă deasupra, spuse Anakin. Lansatorul nu ar fi lăsat o urmă pe fața stâncii?

— Să ne întoarcem şi să examinăm din nou stânca, decise Obi-Wan.

— Aş prefera să nu mă mai scufund din nou, spuse Anakin cu un fior.

— Putem urca dealul pe aici, spuse Obi-Wan scanând panta abruptă care se ridica de pe mal. Asta ne va aduce în vârful stâncii care domină peştera.

Urcară pe panta abruptă, folosind din când în când lansatoarele de cabluri. Lumina soarelui le usca hainele şi părul şi îi încălzea în timp ce urcau deasupra apei. În sfârşit, ajunseră în vârful stâncii.

Anakin stătea în vârf. De aici avea o privelişte impunătoare asupra cascadei de jos şi, în depărtare, asupra văii. În spatele lui se ridicau şi mai mulți munți. Se întoarse şi găsi priveliştea spre marginea pădurii de mai jos. Nu îi luă mult timp să găsească locul unde fusese Wren.

— Uite, Maestre. A fost aici, spuse el, arătând spre un loc unde iarba era aplatizată. Ar fi putut să ne privească de sus în timp ce noi stăteam acolo.

— Posibil, spuse Obi-Wan. Nu avea cum să ştie că acea cavernă se va inunda, presupun.

— Cel puțin ştim cu siguranță că i-am prins urma, spuse Anakin. Maestrul său părea încă nesigur. Nu-i aşa?

— Să urmăm traseul, spuse Obi-Wan.

Anakin se mişcă pentru a urmări progresul lui Wren peste vârful stâncii. O potecă ducea spre munți, iar el începu să o urce cu greu. Simțea că Maestrul său era neliniştit. Ceva îl deranja. Dar Obi-Wan nu i se destăinui.

Niciodată nu o face, gândi Anakin. *Cum putem să ne apropiem dacă îşi ține toate gândurile pentru el?*

Trebuia să vorbească, altfel ar fi izbucnit. Anakin se opri şi se întoarse.

— Nu-mi spui niciodată la ce te gândeşti, spuse el.

Obi-Wan se opri.

— Ar trebui să fii atent când foloseşti cuvinte precum *niciodată* şi *întotdeauna*, Padawan, spuse el. Lucrurile sunt rareori atât de absolute. Ar trebui să fii mai precis. Claritatea minții este importantă pentru un Jedi.

O altă lecție. Era nevoie să fie atât de multe?

— Da, Maestre.

Anakin se întoarse şi continuă să urce pe munte. Avansase doar câțiva metri când îşi dădu seama că Obi-Wan nu îi dăduse un răspuns la ceea ce spusese.

Asta pentru că ştie că e adevărat. Avusese o comunicare perfectă cu Qui-Gon şi ştie că nu va putea obține niciodată aşa ceva cu mine.

Avusese dreptate la început, exercițiul ăsta era o pierdere de timp.

Traseul se înălța, iar temperatura începu să scadă. Soarele încă îi încălzea, aşa că nu aveau nevoie de pelerinele termice. Dar deasupra, Anakin putu vedea vârfurile înzăpezite şi ştiu că, dacă vor continua să urce în ritmul ăsta, aveau să întâlnească zăpadă până la asfințit.

Anakin simți fiori pe ceafă. Dar nu era din cauza temperaturii. Ceva nu era în regulă. Avea încredere în senzație. Forța era ca o plasă care se strângea în jurul lui. Copacii păreau să atârne peste potecă, amenințându-i. Cerul părea mai jos.

Suntem urmăriți. Şi oricine ar fi fost, nu era un alt Jedi.

Anakin se uită la Obi-Wan. Acesta nu îşi mişcă capul, ci doar ochii, astfel încât, dacă îl privea cineva, să nu vadă comunicarea fără cuvinte. Privirea lui Obi-Wan îi spunea tot ce avea nevoie să ştie. Simțea prezența cuiva.

Obi-Wan se opri, iar Anakin făcu la fel.

— Ar trebui să ne despărțim, spuse el pe un ton suficient de tare pentru a fi auzit, dar nu prea tare pentru a fi evident. Nu ajungem nicăieri. Eu mă voi întoarce, iar tu vei continua să mergi înainte.

— Da, Maestre.

Anakin ştia că Obi-Wan o va lua înapoi pe potecă, iar Anakin îşi continua drumul. Nu simțea teamă sau alarmă. Se simțea pregătit pentru orice avea să vină.

Se întinse spre Forța de dincolo de potecă, dincolo de împrejurimile imediate. Admiră planeta într-un mod în care învățase să îl facă.

Era ceva întunecat aici, dar senzația era confuză. Nu putea să precizeze de ce sau cum era afectată Forța. Asta era problema, gândi Anakin cu părere de rău. Putea accesa uşor Forța. Să o interpreteze, era o altă problemă. În astfel de momente îşi dădea seama pe deplin de ce încă era Padawan şi nu Jedi.

Acum se afla pe o potecă întortocheată, care îmbrățişa muntele pe măsură ce se înălța. Când Anakin trecea de vreun colț, poteca din spatele lui dispărea. Stâncile se înălțau abrupt în stânga lui, iar o prăpastie la fel de abruptă se afla în dreapta lui. Dacă îl întâlnea pe cel care îi urmărea, lupta va fi dificilă. Şi cum ar fi reuşit Obi-Wan să pregătească o ambuscadă pe un astfel de teren?

Anakin era ocupat să se gândească la aceste lucruri când trecu de următorul colț şi văzu sclipirea unei arme. Era ținută de o tânără femeie, într-o mantie gri care se confunda cu stâncile.

— Nu te apropia mai mult, spuse ea cu o voce clară. Îți promit că ştiu cum să o folosesc. Şi este îndreptată direct spre urechea ta.

Capitolul 5

Anakin aşteptă. Forța era în jurul lui, ridicându-se din pământul de sub picioarele lui şi din pădurea de dedesubt. Nu era puternică în fată. Anakin ghici că era aproape de vârsta lui. Ştiu brusc că îi era frică. Simți cum frica ei se unduieşte şi îl atinge, la fel de clar ca şi cum l-ar fi întins o mână.

Şi mai simți ceva – Maestrul său era aproape. Obi-Wan era deasupra lui. Trebuia să mențină atenția fetei asupra lui.

— De ce vrei să mă împuşti? întrebă el pe un ton rezonabil.

— Nu încerca să mă păcăleşti, spuse ea. Ştiu că m-ai urmărit. Ştiu că mi-ai ucis prietenii şi profesorul. Acum vocea ei se clătina uşor. Nu te voi lăsa să mă omori şi pe mine.

Anakin văzu o ceață deasupra. Era Maestrul său, sărind de pe stânca abruptă de deasupra. Obi-Wan căzu în spatele fetei şi o dezarmă într-o mişcare atât de rapidă încât nu avu timp să se întoarcă şi nici măcar să respire.

Obi-Wan îi aruncă arma lui Anakin.

— Ştii cum să foloseşti o cheie hidraulică? întrebă Anakin neîncrezător.

— Nu aveam o armă adevărată, spuse ea cu o voce mică.

— Amenințai să mă omori sau să-mi repari speederul? întrebă Anakin.

Nu-i venea să creadă că fusese păcălit de o cheie hidraulică. Ce fel de Jedi era?

Ca răspuns, fata se răsuci brusc şi încercă să se arunce în gol. Obi-Wan îi anticipase mişcarea şi, pur şi simplu, întinse o mână şi o opri.

— Asta nu e o soluție, spuse el. Nu-ți vom face rău. Poate chiar te putem ajuta.

Anakin făcu câțiva paşi mai aproape.

— Ce s-a întâmplat? Cum adică, cineva ți-a ucis prietenii?

Fata îşi trase mantia în jurul ei. Gluga îi căzu pe spate, iar valurile de păr lung şi blond i se revărsară.

— Numele meu este Floria, spuse ea. Sunt de pe planeta Aaeton, la doar o jumătate de zi de călătorie de aici. Tinerii de pe planeta mea merg adesea în excursii de supraviețuire cu cortul pe Ragoon-6 când împlinim paisprezece ani. Avem o permisiune specială din partea Senatului pentru că le-am oferit refugiu bătrânilor de pe Ragoon atunci când au predat planeta Senatului. Grupul meu a sosit ieri. Am fost separat de ceilalți. Eram într-o drumeție şi m-am rătăcit.

Ochii Floriei se umplură brusc de lacrimi.

— Când m-am întors... Eu... nava...

— Continuă, îi ceru Obi-Wan.

Fata înghiți în sec.

— Era complet arsă, spuse ea în şoaptă. Ştiam că trebuia să ne întâlnim acolo pentru masa de seară. Mă tem că prietenii şi profesorul meu erau înăuntru. Cineva a aruncat-o în aer.

— Eşti sigură că au fost înăuntru?

Ea îşi răsuci mâinile.

— Cum aş putea fi sigură de ceva? Totul era fum, cenuşă şi foc. Poate că au scăpat. Poate că s-au pierdut. De atunci, îi tot caut. Dar, în ultima vreme, am fost

sigură că mă urmăreşte cineva. Se ținea departe de ochii mei.

— Este mai mult de o ființă? întrebă Obi-Wan.

— Eu... nu sunt sigură, se bâlbâi Floria. Nu ştiu ce s-a întâmplat. Ştiu doar că este ceva. Şi sunt singură!

Deci aveam dreptate în legătură cu întunericul din Forță, gândi Anakin. Ceva este în neregulă pe planeta asta.

— Şterge-ți lacrimile, spuse Anakin cu blândețe. Nu eşti singură. Te vom ajuta.

— Cine sunteți? întrebă ea. Şi de ce m-ați ajuta?

— Pentru că putem, spuse Obi-Wan. Acum, primul lucru pe care îl vom face este să-ți examinăm nava.

Nava era exact aşa cum o descrisese Floria – o carcasă carbonizată.

— Rămâi cu ea, îi spuse Obi-Wan lui Anakin, apoi dispăru în interiorul rămăşițelor navei.

Ieşi câteva minute mai târziu, cu fața plină de cenuşă.

— Nu există rămăşițe de ființe la bord, spuse el.

Floria închise ochii, uşurată, pentru o clipă.

— Mulțumesc că ați căutat.

— Acesta este un crucişător mic, spuse Anakin, uitându-se la navă. Este destinat călătoriilor în atmosfera unei planete. Cum ați ajuns aici de pe Aaeton?

— Avem un crucişător spațial pe orbită, explică Floria. Ar trebui să ne întâlnim cu el în trei ore. Dar nu am nicio modalitate de a-i contacta pentru a le spune că nu vom fi acolo. Se lumină. Puteți să mă duceți voi? Pot să le spun ce s-a întâmplat, iar ei vor trimite o echipă de salvare.

— Bineînțeles, zise Obi-Wan. Va trebui să mergem pe jos până la crucişătorul nostru, dar nu e departe.

— Mulțumesc, spuse Floria. Mă simt sigură acum că prietenii mei sunt în viață. Dar ar putea fi în pericol. Trebuie să-i găsim.

Obi-Wan îl trase pe Anakin deoparte.

— Ceva întunecat este prezent pe această planetă. Poți să simți?

Anakin aprobă din cap.

— Da, Maestre. Dar este neclar.

— Se pare că există energii diferite care acționează, spuse Obi-Wan. Şi pentru mine este neclar. Trebuie să fim în gardă. Se încruntă. M-am gândit la Wren.

— Ce-i cu el? întrebă Anakin.

— Indiciile pe care le-am urmărit... ceva nu e în regulă. Sunt prea uşoare şi ne conduc spre pericol. Poate că nu Wren este cel care le lasă. Obi-Wan privi în sus, spre munte. S-ar putea să i se fi întâmplat ceva.

Capitolul 6

Nu-mi spui niciodată la ce te gândeşti. De ce nu-i răspunsese Padawanului său? În schimb, îl corectase. Mintea lui Obi-Wan se agita, iar inima îi era grea. Nu ştia de ce ocolise sentimentele lui Anakin, dar ştia că fusese profund nedrept față de el.

Anakin putea vorbi atât de uşor despre sentimentele sale. Adesea vorbea fără să gândească, adesea revărsa exact ceea ce avea în suflet. Era un comportament care nu semăna cu cel al unui Jedi. *Şi eu l-am corectat. Este corect*?

Obi-Wan ştia de ce era Anakin aşa. Era din cauza lui Shmi. Mama lui îi dăduse un mare dar. Îi dăruise o inimă deschisă. Sentimentele erau profunde şi spontane. Ăsta era un lucru bun. Dar uneori îl făceau să acționeze prea repede, să judece prea repede.

Este opusul meu, gândi Obi-Wan. Întotdeauna mi-a fost greu să spun ceea ce am în inimă.

Anakin se înşelase când spusese că nu îi spunea niciodată nimic. Obi-Wan reținea doar ceea ce credea că Anakin nu avea nevoie să ştie, aşa cum făcuse Qui-Gon cu el. Obi-Wan începuse să bănuiască faptul că indiciile lui Wren nu erau corecte, dar simțea că era mai bine ca Anakin să descopere asta pe cont propriu. Îşi dădea seama că nerăbdarea lui Anakin de a-l găsi pe Wren îi întuneca judecata. Poate că Anakin era mai puțin atent pentru că nu se afla într-o misiune, ci într-un exercițiu. Erau lucruri pe care nu se cuvenea ca un Maestru să i le împărtăşească Padawanului său. Şi totuşi, Anakin voia ca Obi-Wan să-i împărtăşească totul.

Suspinând, Obi-Wan deschise drumul înapoi spre nava lor. Va trebui să se gândească la o modalitate de a aduce în discuție ceea ce se întâmplase. Ştia că îl rănise pe Anakin.

Obi-Wan cunoştea deja terenul şi îi conduse în josul muntelui şi peste dealuri stâncoase şi pajişti, astfel încât să nu fie nevoiți să se întoarcă pe propriile urme, ceea ce i-ar fi costat timp. În decurs de două ore, se îndreptau pe jos, pe pajişte, spre stânca unde Wren aterizase nava.

— Nu-ți face griji, îi spuse Anakin liniştitor Floriei. Avem un comunicator la bordul navei, aşa că... Maestre! Uită-te la asta. E frumos...

Anakin se încruntă, simțind că ceva nu era în regulă. Obi-Wan văzu ceața fină albastră care se îndrepta spre ei.

— Anakin, mişcă-te!

Reflexele lui Anakin erau perfecte. Fără să gândească, sări într-o parte, în timp ce Obi-Wan sărea spre Floria. O apucă şi sări, accesând Forța.

Sprayul lovi pământul unde stătuseră Anakin şi Floria.

— Spray stokhli, spuse Obi-Wan. Continuă să te mişti.

— Ce a fost? întrebă Floria.

O altă rafală de spray se îndrepta spre ei. Obi-Wan sări din nou, ținând-o în continuare pe Floria lângă el, în timp ce încerca să localizeze cu precizie locul unde se afla atacatorul lor.

— Este o armă, îi explică Anakin în timp ce alergau spre adăpost. Trimite o ceață de plasă pulverizată, cu un curent paralizant. Nu vrei să te lovească.

— Cred că nu, murmură Floria în timp ce Obi-Wan ajunse la adăpostul unor bolovani şi o împinse în spatele lor.

— Trebuie să dăm ocol şi să-l oprim pe cel care face asta, îi spuse Obi-Wan lui Anakin. Rămâi aici, Floria.

Ea se uită la el cu ochi mari şi speriaţi:

— Nu vă faceţi griji. Dar aveţi grijă să vă întoarceţi.

— Dacă te îndrepţi spre copacii aceia, eu voi înconjura bolovanii şi voi vedea dacă pot surprinde atacatorul, îi spuse Obi-Wan lui Anakin. Nu uita că sprayul Stokhli are o rază de acţiune de două sute de metri.

— Face să fie greu să te apropii suficient de mult cu o sabie de lumină, spuse Anakin.

— Exact, murmură Obi-Wan. Lasă asta în seama mea. Tu ţine-l ocupat pe atacator. Şi nu îţi asuma riscuri!

— Da, Maestre.

Anakin ieşi în fugă de la adăpostul bolovanilor. Obi-Wan aşteptă o clipă până când văzu jetul stokhli scuipat în aer. Anakin sări cu Forţa, iar Obi-Wan putu vedea că jetul îl va rata cu câţiva centimetri. Sincronizarea şi reflexele Padawanului său erau extraordinare. Anakin îşi sincronizase mişcarea astfel încât sprayul să-l rateze, dar cu o diferenţă atât de mică încât atacatorul să fie deturnat şi să vrea să atace din nou. Concentrarea lui ar fi rămas asupra lui Anakin.

Obi-Wan se aplecă astfel încât să se ţină la adăpostul bolovanilor cât mai mult posibil. Alergă în jurul lor, apoi îşi potrivi mişcarea cu cel de-al doilea atac asupra lui Anakin. Traversă în fugă pajiştea deschisă spre paravanul copacilor. Ajunse acolo fără să fie atacat. Acum, restul avea să fie dificil. Anakin se ţinea chiar în afara razei de acţiune a sprayului stokhli – spera el – iar obiectivul lui Obi-Wan era să se apropie suficient de mult pentru a-l dezarma pe atacator. Asta însemna că va trebui să se afle exact în raza de acţiune a sprayului. Obi-Wan o luă la fugă printre copaci, îndreptându-se spre locul unde îl localizase ultima dată pe atacator. Fără îndoială că atacatorul va continua să se mişte, mai ales când îşi va da seama că Obi-Wan dispăruse. Se va baza pe îndemânarea lui Anakin pentru a-l împiedica pe atacator să se deplaseze prea departe şi prea repede.

În curând, Obi-Wan se opri. Se concentră, accesând Forţa pentru a deveni una cu mediul din jurul său. Sunetele pădurii dispărură. Nu mai auzea foşnetul frunzelor în vânt, foşnetul ocazional al unui animal mic, frecarea unei crengi de alta. Auzea doar sunetul uşor al sprayului de pulverizare. La treizeci de grade la dreapta lui. Obi-Wan se mişcă cu grijă, trecând de la un trunchi de copac la altul. Abia atingea pământul în timp ce se mişca, fără să scoată vreun sunet.

Ssing! Un alt atac al sprayului stokhli. Venind de la câţiva metri în dreapta faţă de locul unde îl localizase pe atacator. Acum Obi-Wan se mişca rapid, alergând pe pământul moale, cu paşi tăcuţi, cu respiraţia atât de controlată încât nu scotea niciun sunet. Îl văzu pe atacator în faţă. Era un mascul Tursha. Obi-Wan văzu cozile distinctive ale capului şi mâinile cu unsprezece degete care ţineau sprayul stokhli. Tursha se afla chiar în spatele liniei de copaci.

Obi-Wan îşi scoase sabia şi sări. Tursha se întoarse, sprayul său stokhli aruncând ceaţă. În loc să sară în lateral, Obi-Wan sări în sus. Anticipase că Tursha va aduce sprayul într-o mişcare de măturare pentru a acoperi cât mai mult aer posibil, şi chiar aşa făcu. Obi-Wan zbură peste ceaţă, cu sabia ridicată.

Dar Tursha avea reflexe rapide. Se dădu înapoi, plasându-se în câmp deschis,

dincolo de linia copacilor. Îl văzu pe Padawanul său sărind spre el.

Obi-Wan coborî. Îşi ţinu sabia departe de Tursha. Nu voia să-l ucidă sau să-l rănească. Voia răspunsuri.

Sabia lui Anakin era scoasă şi ea. Tursha se mişcă o fracţiune, suficient pentru ca jetul sprayului să-l pună pe Anakin cu siguranţă în raza de acţiune. Obi-Wan se mişcă repede. Sări din nou, de data asta adăugând impuls în aer, într-o metodă Jedi care niciodată nu eşua să-şi surprindă adversarii. Lovi cu un picior în mânerul sprayului. Lovise puternic, iar sprayul zbură din mâna surprinsă a masculului Tursha şi apoi se răsuci prin aer. Deşi Obi-Wan nu plănuise asta, sprayul îl lovi pe Tursha în plină faţă. Acesta căzu în genunchi. Se uită şocat la Anakin şi la pajiştea de dincolo de el.

— Erau... ai mei..., reuşi să suspine el, înainte ca sprayul să-l paralizeze complet.

Se prăbuşi pe un trunchi de copac, cu faţa încremenită într-o expresie surprinsă.

Capitolul 7

— Cine este? întrebă Floria cu voce stinsă.

Se apropiase pe vârfurile picioarelor, rămânând în spatele lui Anakin. Obi-Wan se aplecă asupra corpului inert. Examină centura utilitară a masculului Tursha şi caută în buzunarele ascunse din mantie.

— Cred că este vânător de recompense, îi spuse lui Anakin. Are o varietate de arme şi ceea ce par a fi nişte acte de identitate false.

Luă un dispozitiv de imobilizare de la centura vânătorului de recompense şi îl fixă cu ajutorul lui de un copac.

— Îți vei reveni în aproximativ cinci ore, îi spuse el masculului Tursha, care nu putea face altceva decât să se uite drept înainte. Dar cred că ştii deja asta. Ne vom întoarce după tine.

— Nu poți să-l întrebi ce s-a întâmplat cu prietenii mei? întrebă Floria.

— Nu poate vorbi. Nu încă. Dacă ți-a atacat prietenii, îl vom escorta pe planeta ta natală pentru proces, spuse Obi-Wan.

Dintr-o dată, lacrimile se revărsară pe obrajii Floriei.

— I-a ucis, spuse ea. Ştiu asta. Aţi auzit ce a spus? *Erau ai mei*. El a făcut-o.

— Nu poți şti sigur, îi spuse Anakin liniştitor. Ar fi putut să se refere la multe lucruri. Nu ştim nimic despre el. Nu poți să tragi concluzii pripite în felul ăsta. Nu-ți poți imagina ce e mai rău.

Anakin o mângâie pe Floria pe spate, în timp ce aceasta îşi usca lacrimile cu tivul mantiei. În ciuda asigurărilor sale, era îngrijorat. Simțise întunericul crescând pe planetă. Floria ar putea avea dreptate. Prietenii ei ar fi putut fi atacați.

Obi-Wan se uita la pajişte, gândindu-se. Nu lua cunoştință de lacrimile Floriei şi nici nu încerca să o liniştească în vreun fel.

Lui Anakin nu-i venea să creadă. Cum putea Obi-Wan să fie atât de rece?

Obi-Wan îi făcu semn lui Anakin şi îl trase deoparte.

— Ce caută un vânător de recompense pe o planetă subpopulată? întrebă el. De ce ne-ar ataca? De ce ar ataca un grup de tineri studenți aflați într-o excursie cu cortul? Nu are sens.

— Dar au dispărut, spuse Anakin. Ceva tot s-a întâmplat.

Obi-Wan îl privi pe Tursha.

— Aş vrea să-i pot pune câteva întrebări. Aş vrea să ştiu dacă operează singur.

— Nu mai avem timp, spuse Anakin. Grupul Floriei ar trebui să se întâlnească cu crucişătorul spațial în mai puțin de o oră.

— Eşti prea concentrat pe problema Floriei, îi reproşă Obi-Wan. Există o problemă mai mare aici şi, probabil, lucruri mai importante în joc. Ce se întâmplă pe această planetă? Nu vom afla dacă plecăm.

— Trebuie să plecăm, spuse Anakin. I-am promis Floriei.

— Am promis să o ajutăm, spuse Obi-Wan. Nu sunt sigur ce va implica asta. Nu încă. Nu te-ai gândit la colegul tău Jedi? Dacă i se va întâmpla ceva lui Wren?

— Nu ştim asta, argumentă Anakin. Dar ştim că s-a întâmplat ceva cu prietenii Floriei. Aşa că eu zic să ne bazăm pe ceea ce ştim. Nu ar trebui să fiu sincer cu

sentimentele mele?

O privire ciudată trecu pe fața Maestrului său.

— Sentimentele tale sunt importante, Padawan, spuse el cu blândețe. Şi sunt importante pentru mine. Dar te laşi influențat de emoții. Asta e altceva decât să-ți urmezi sentimentele. Ar trebui să cunoşti diferența până acum. Adună Forța în jurul tău. Vezi ce-ți spune.

Supărat de mustrarea lui Obi-Wan, Anakin se întoarse. Privi copacii, lăsând tonurile de verde să-l invadeze, lăsând zgomotul frunzelor care foşneau să-l calmeze. Se adună în Forță. Încă o dată, simți cum se ridică întunericul. Din nou, părea să vină din mai multe surse. Cu toate astea, era un întuneric puternic şi aici.

Surprins, se întoarse spre Obi-Wan.

— Este confuz. Se pare că sunt mai multe surse de întuneric, în acelaşi timp, doar una singură.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Asta simt şi eu.

— Dar nu simt nimic despre Wren. Poate că este în pericol, spuse Anakin cu reticență.

Nu voia ca Obi-Wan să aibă dreptate.

— Să mergem pe navă, sugeră Obi-Wan. Vom încerca să îl contactăm pe Wren prin comunicatorul lui. Apoi vom lua o decizie cu privire la Floria. Îşi puse mâna pe umărul lui Anakin. Împreună o vom lua.

Anakin aprobă din cap. Îşi dădu seama că Obi-Wan tocmai îi oferise un fel de scuze. Obi-Wan voise să o ascundă în lecții.

Se întorseră la fată, care se prăbuşise jos, la o distanță bună de vânătorul de recompense.

— Bine. Se ridică cu un fior. Abia aştept să plec de pe planeta asta.

— Un moment. Nu-l putem părăsi pe Tursha aşa, spuse Obi-Wan. Când va veni amurgul, maliile vor intra în acțiune. Scoase o prelată flexibilă din rucsacul său de supraviețuire. O desfăşură şi creă un cort în jurul vânătorului de recompense. Culoarea prelatei căpătă culoarea împrejurimilor, camuflându-l pe Tursha.

— Asta ar trebui să te protejeze oarecum, îi spuse Obi-Wan. Ne vom întoarce după tine înainte să dispară efectul paralizantului.

Ieşiră dintre copaci şi porniră pe pajişte. Anakin spera că îl vor putea contacta pe Wren prin comunicator. Era nerăbdător să o aducă pe Floria în siguranță. Dintr-o dată, exercițiul lor de antrenament se transformase într-o misiune. Nu îl deranja schimbarea. Mai degrabă ar fi preferat să înfrunte pericolul şi să salveze vieți decât să urmărească un Jedi mai în vârstă pe munte.

Fură uşurați să vadă că nava era exact aşa cum o lăsaseră. Se grăbiră spre ea. Dintr-o dată, pământul din fața lor explodă, trimițând în aer o ploaie de praf şi pietre. O altă explozie veni din dreapta lor. Se trăgea asupra lor – din toate direcțiile în acelaşi timp. Proiectilele şuierau şi fluierau, ridicând o ploaie de pământ în jurul lor. Anakin şi Obi-Wan îşi activară amândoi săbiile într-o singură mişcare fluidă.

— Du-o pe Floria pe navă! strigă Obi-Wan deviind focul.

Anakin o acoperi Floria lângă el, departe de salvele cele mai puternice. Fugiră repede, deviind focul în timp ce se mişcau. Obi-Wan rămase în fața lui, preluând cea mai mare parte a focului şi deschizând o cale spre navă. Anakin activă rampa şi fugi repede cu Floria. După o clipă, Obi-Wan îi urmă. Anakin trecu în scaunul pilotului.

— Nu avem timp să îl contactăm pe Wren. Ar fi bine să plecăm de aici.

— Da, grăbiți-vă! Fața Floriei era albă de frică. Dacă vor să distrugă şi nava asta?

Obi-wan se uită afară la focul de blastere care se întețea. Proiectilele împroşcau nava. Fumul umplea aerul din exterior. Anakin se întinse spre comenzile motorului.

— Aşteaptă.

Vocea lui Obi-Wan era un ordin.

— Să aştepte? Floria ridică tonul. Ce anume? Să fim ucişi?

— Simt un val în Forță, spuse Obi-Wan.

— Simți un ce, în ce?

Privirea Floriei trecu de la Obi-Wan la Anakin.

O explozie de afară aproape că îl aruncă pe Obi-Wan la podea. Floria țipă şi se agăță de scaun.

— Vă rog, să decolăm!

Obi-Wan apucă consola, concentrându-se, ca şi cum nu ar fi existat nici blastere, nici explozii afară. Acum simțea şi Anakin. Partea întunecată curgea. Fusese prea hotărât să plece, gândindu-se la panica Floriei şi la focurile de blastere. Legătura lui cu Forța era puternică, dar uneori era sufocată de lucruri mai imediate. Obi-Wan era capabil să aibă totul în minte în acelaşi timp.

Obi-Wan căzu în genunchi. Floria se uită la el de parcă ar fi fost nebun.

— Îi este frică? îi şopti ea lui Anakin. Nu-l învinovățesc! Să plecăm!

— Aşteaptă.

Anakin îl privi pe Obi-Wan. Acum ştia că întunericul era în interiorul navei, nu în afara ei.

— Am găsit-o.

Vocea lui Obi-Wan era înăbuşită, iar Anakin trebui să se străduiască să-l audă peste sunetul focurilor de armă. Obi-Wan îşi ridică capul, apoi se ridică în picioare. Ținea în mână o cutie neagră.

— O bombă. Dacă am fi decolat, am fi fost aruncați în aer.

Capitolul 8

Floria păru că va leşina.

— O bombă? Poți s-o dezamorsezi?

— Mă tem că nu, spuse Obi-Wan. Ar putea exploda în orice moment. Aşa că, să mergem.

— Comunicatoarele..., spuse Anakin.

— Nu mai e timp. Porneşte! ordonă Obi-Wan, aplecându-se înainte pentru a accesa rampa de aterizare.

Floria se ridicase deja de pe scaun şi alerga spre ieşire. Obi-Wan îl împinse pe Anakin în fața lui şi se grăbiră după ea, lăsând bomba în urmă. În timp ce coborau în fugă pe rampă, Obi-Wan zări la uşa cargoului o siluetă îmbrăcată în negru. Încerca să se strecoare la bord.

Floria țipă, iar bomba explodă. Obi-Wan fu aruncat în aer. Silueta îmbrăcată în negru zbură şi ea. Fumul se rostogoli peste ei. Obi-Wan ridică capul, încercând să vadă. Tuşind din cauza fumului acru din gură, se zbătu să se ridice în genunchi. Privi prin fumul care se rostogolea pentru a se asigura că Anakin şi Floria erau în regulă.

Anakin era deja în picioare şi se aplecase pentru a o ajuta pe Floria să se ridice, tuşind.

— Anakin, verifică zona! strigă Obi-Wan în timp ce se îndrepta spre silueta în negru.

Silueta se ridica tremurând. Se poticnea şi cădea, încercând să fugă. Obi-Wan alergă spre ea. Aproape că o atinsese când simți ceva greu aterizându-i pe spate. Mâinile îi acoperiră ochii, iar părul îi frecă fața. Obi-Wan încercă să se răsucească.

— Floria?

Dintr-o dată, tânăra zveltă avea mişcările unui asasin. Folosi o varietate de prinderi complicate pentru a-l încetini pe Obi-Wan în timp ce acesta se străduia să se îndrepte spre silueta în negru. El încercă să o dea jos, dar nu voia să o rănească.

Mâinile ei îi acopereau ochii, iar el le îndepărtă cu grijă.

— Nu vreau să te rănesc..., spuse el.

Ea nu răspunse, ci doar îşi înfăşură un picior în jurul lui, încercând să-l imobilizeze, în timp ce îl apuca de ureche.

— Ajunge.

Obi-Wan o apucă de încheieturi şi o răsturnă cu măiestrie, aruncând-o la pământ. Ea îşi pierdu răsuflarea când ateriză cu duritate. Silueta în negru ezită. Lui Obi-Wan îi fu uşor să înainteze şi să o apuce de gât.

— În regulă, voi doi. Ce se întâmplă aici? întrebă el cu severitate.

Anakin alergă înapoi spre el.

— Salvele de blaster şi exploziile au fost declanşate de dispozitive cu cronometru. Se uită la Floria, care-l privea furioasă pe Obi-Wan de la pământ. Apoi se uită la silueta care se zbătea în strânsoarea lui Obi-Wan. Ce se întâmplă?

— Asta aş vrea să ştiu şi eu.

Obi-Wan dădu înapoi gluga neagră a siluetei. Părul blond tuns scurt şi ochii

largi, de acelaşi albastru strălucitor ca şi cei ai Floriei, se întâlniră cu ai lui. Băiatul era doar cu câțiva ani mai mare decât Floria. Obi-Wan se uită înapoi la Floria.

— Fratele tău, presupun.

Băiatul îi aruncă Floriei o privire menită în mod clar să o țină tăcută. Obi-Wan suspină.

— Anakin verifică-i rucsaul.

Anakin luă rucsacul mic pe care băiatul îl purta în spate, îl deschise şi îl răscoli.

— Doar nişte echipament de supraviețuire de bază. O prelată şi câteva rații.

Obi-Wan îl scutură puțin pe băiat.

— Îmi pierd răbdarea.

— Dane, am fost traşi pe sfoară, spuse Floria, ridicându-se uşor şi frecându-şi cotul. De ce să nu le spunem? Am o presimțire proastă în legătură cu planeta asta. A fost o bombă la bordul navei! Asta e total împotriva regulilor!

Dane nu spuse nimic.

— Ce reguli? întrebă Anakin.

— Acum suntem blocați aici, împreună cu Jedii şi nu avem cum să plecăm de pe planetă, continuă Floria. Am distrus nava aia degeaba. Tu şi ideile tale mărețe!

— V-ați distrus propria navă? întrebă Anakin neîncrezător.

— Cooperarea nu pare a fi o idee atât de rea, având în vedere circumstanțele, spuse Floria, vorbind în continuare cu fratele ei.

Dane ridică din umeri.

— Aşadar, lucrurile nu au funcționat. Ar fi putut să meargă.

— Dar nu au mers, spuse Floria.

— Dar ar fi putut, ripostă Dane.

— Cine sunteți? întrebă Obi-Wan supărat, răbdarea lui fiind epuizată.

— Vânători de recompense, spuse Floria.

Anakin şi Obi-Wan schimbară o privire neîncrezătoare. Aceşti doi tineri erau vânători de recompense?

— Pe cine vânați? întrebă Anakin.

— Pe voi, îi spuse Floria. Trebuia să-i găsim pe Jedi şi să vă aducem înapoi, vii sau morți.

— Să ne aduceți înapoi, unde? întrebă Obi-Wan. Cine v-a angajat?

— Permiteți-mi să precizez că nu aveam de gând să vă ucidem, spuse rapid Floria, fără să răspundă la întrebarea lui Obi-Wan. Evident, nu noi am fost cei care au plantat bomba.

— Dar cum rămâne cu focurile de blaster? întrebă Anakin.

— Ştiam că vă puteți descurca cu asta. Am vrut doar să adăugăm un pic de urgență situației, spuse Dane. Ați fi plecat dacă ați fi crezut că sunteți atacați.

— Nu am vrut să vă omorâm, îi asigură Floria. Noi nu ucidem ființe. Doar le păcălim. Aşa cum v-am păcălit şi pe voi. Ar fi funcționat dacă nu ar fi fost bomba aia. Înțelegeți, nu, păcălirea este mult mai sigură.

— Chiar reuşiți să faceți să meargă? întrebă Anakin.

Floria şi Dane schimbară priviri între ei. Floria suspină.

— Nimeni nu crede că suntem vânători de recompense. E atât de jignitor. Da, avem succes. Să luăm ca exemplu ultimul nostru caz. Noi...

— Cine v-a angajat? întrebă frustrat Obi-Wan, întrerupând-o brusc.

— Dacă tot ai de gând să mărturiseşti totul, ai putea încerca să te organizezi în

privința asta, îi spuse Dane Floriei. Întotdeauna te abați de la subiect.

— Nu o fac, protestă Floria.

— Ba da, o faci. Întotdeauna.

— N-ar trebui să spui *întotdeauna*, interveni Anakin. Absoluturile sunt rareori adevărate.

— Ajunge! răcni Obi-Wan. Cine v-a angajat? Vreau răspunsuri, chiar acum.

Privirea tunătoare a lui Obi-Wan îi intimidă pe Floria şi pe Dane.

— Granta Omega, spuse Floria. Îl cunoaşteți? E pe nava lui, pe orbita planetei. Planul nostru era să vă atragem pe propria voastră navă şi să vă facem să o pilotați până la ceea ce ați fi crezut că e nava mea de întâlnire, dar care era de fapt nava lui Omega. Apoi vă lăsam acolo, ne luam recompensa şi plecam. Uşor, nu?

— Evident că nu, din moment ce te afli aici, cu noi, spuse Obi-Wan. Deci, cine a pus bomba pe navă?

— Nu ştiu, recunoscu Floria.

— Ar putea fi oricine, spus Dane. Omega a mai angajat alți patru vânători de recompense în afară de noi. Primul care reuşeşte, câştigă premiul – o avere enormă. Singura regulă este că vânătorii de recompense nu au voie să se rănească între ei.

— Evident, cineva a încălcat regulile, spuse Floria dezaprobatoare. Aş fi putut muri la bordul acelei nave.

— Ca să nu mai vorbim de noi, spuse Anakin.

— Cum rămâne cu celălalt Jedi? întrebă Obi-Wan.

— El nu face parte din înțelegere, spuse Dane. Noi ar fi trebui să mergem doar după echipa Maestru-Padawan. Asta era tot.

— Ce informații vi s-au dat despre noi? întrebă Obi-Wan. De unde ați ştiut unde să ne găsiți?

— Ştiam că erați într-o misiune de antrenament la Ragoon-6, spuse Floria. Asta e tot.

Asta era tot? Este deja prea mult. Lui Obi-Wan nu îi venea să creadă. Misiunile de antrenament nu erau secrete. Dar Jedii nu vorbeau despre ele cu cei din afară. Bineînțeles, erau unii din Senat care ştiau despre ele. Iar Obi-Wan ştia prea bine că Senatorii puteau fi mituiți.

— Cine sunt ceilalți vânători de recompense, zise Obi-Wan. Îi cunoaşteți?

Dane aprobă din cap.

— Sunt bine cunoscuți de cei care se pricep la astfel de lucruri. Teleq este unul dintre ei. Îl cunoaştem doar după reputație. Este cunoscut pentru folosirea vicleană a tehnologiei. Mai este Mol Arcasite. Ea este nemiloasă. Ar lua vieți nevinovate pentru a obține ceea ce vrea. Şi nu-i pasă dacă îşi aduce prada înapoi moartă. Majoritatea vânătorilor de recompense preferă să prindă în viață ființele. Îi scuteşte de o posibilă arestare. Nu ştii niciodată cine te vede.

— Mol ne dă tuturor un nume rău, spuse Floria. Dacă stau să mă gândesc, ea ar fi putut pune bomba aia. E stilul ei.

— Dar vânătorul de recompense cu sprayul stokhli? întrebă Obi-Wan.

— Nu-l cunosc, spuse Floria. A fost îngrozitor de bun. Dar aproape că mi-a stricat acoperirea când m-a văzut. Nu mi-a venit să cred când a spus: *Erau ai mei*.

— Deci vorbea despre noi, spuse Anakin, indicându-se pe el însuşi şi pe Obi-Wan. Şi tu ne-ai făcut să credem că te preocupă prietenii tăi!

Ochii Floriei străluciră.

— Nu-i aşa că am fost bună?

— Poate să plângă la comandă, mărturisi Dane.

— Cine este ultimul vânător de recompense? întrebă Obi-Wan.

— Hunti Pereg, răspunse Dane. Are cea mai grozavă reputație dintre toți. Nu a eşuat niciodată în a-şi captura prada. Nici măcar o dată.

— Bineînțeles, nu i-a întâlnit niciodată pe Jedi, se grăbi Floria să îi asigure.

Obi-Wan îi aruncă o privire exasperată.

— Nici tu nu ai făcut-o. Dacă ai fi făcut-o, ai fi ştiut că putem vedea dincolo de linguşeală. Crezi că Hunti Pereg ne poate prinde.

— Ei bine, este foarte bun, spuse Floria.

Obi-Wan rămase în picioare, gândindu-se. Acum ştia că sentimentele acelea vagi aveau o sursă, până la urmă. Ştia cu siguranță un lucru: nu Wren lăsase acele indicii. Unul dintre vânătorii de recompense o făcuse.

Era timpul să contacteze Templul. Un Jedi era în pericol. Putea simți asta. Dar comunicatoarele lor fuseseră aruncate în aer odată cu nava.

— Am fost conduşi în mod deliberat în bârlogul maliilor, îi spuse el lui Anakin. Şi în peşteră. Cineva a lăsat aceste indicii pentru noi ca să le urmăm.

— Ceea ce înseamnă că Wren..., începu Anakin.

— A fost capturat sau poate chiar ucis, încheie Obi-Wan cu gravitate. Dar de ce? De ce ne urmăreşte acest Granta Omega? Ce anume mai ştii despre el?

— Nu prea multe. Nu l-am văzut niciodată. Am luat legătura prin canale de comunicare. Singurul lucru pe care îl ştim este că e cea mai bogată ființă din galaxie, spuse Floria.

— Nu cea mai bogată, o corectă Dane. Întotdeauna exagerezi.

— Bine, una dintre cele mai bogate, spuse Floria.

— De ce îi vizează pe Jedi? întrebă Anakin.

Floria şi Dane clătinară din cap.

— Nu ştim, spuse Floria. În afacerea asta, nu pui prea multe întrebări. E mai bine să nu te implici prea mult.

— Apropo de asta, dacă stăm prea mult cu voi, s-ar putea să fie periculos pentru sănătatea noastră, spuse Dane. Aşa că, dacă nu vă supărați, Floria şi cu mine ne vom încerca norocul pe Ragoon.

O apucă pe Floria de mână şi începu să se îndepărteze, dar Obi-Wan le blocă calea.

— Nicio şansă, spuse el ferm. Nu plecați nicăieri până nu aflăm exact ce se întâmplă. S-ar putea să avem nevoie de ajutorul vostru.

— Cum v-am putea fi de ajutor? întrebă Floria. V-am spus deja tot ce ştim.

— Sunt sigur că nu, spuse Obi-Wan. Îi cunoaşteți pe vânătorii de recompense care ne urmăresc. Nu plecați nicăieri până când nu ştim mai multe despre cine ne urmăreşte... şi de ce.

Capitolul 9

— Şi acum ce facem? îl întrebă Anakin pe Obi-Wan.

— Când eşti vânat, cel mai bun lucru de făcut este să întorci foaia, spuse Obi-Wan. Trebuie să devii vânător.

— Îi urmărim pe vânătorii de recompense, spuse Anakin.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Putem începe cu bomba. Are nevoie de o sursă de energie prin apropiere, care nu va fi departe.

— Stai puțin, spuse Floria. Noi nu ne-am angajat la asta. Dacă aveți de gând să-i urmăriți pe ceilalți vânători de recompense, trebuie să ne lăsați să plecăm. Ar putea fi periculos.

— Vânătoarea de recompense nu e periculoasă? întrebă Anakin.

— Noi ne minimizăm riscurile, spuse Dane, şi îşi agăță degetele în centura utilitară neagră şi groasă. Ceea ce nu pare a fi un aspect luat în considerare de Jedi.

— Dacă ajungem la asta, nu suntem foarte curajoşi, mărturisi Floria.

— Vorbeşte în numele tău, Floria, spuse Dane încruntat.

Floria îl ignoră.

— Aşa că este în interesul vostru să ne lăsați să plecăm. Am tendința de a țipa atunci când apar probleme. Şi, la urma urmei, nu e corect. Vânătorii de recompense vă urmăresc pe voi, nu pe noi. De ce să ne punem în pericol?

— Lasă-mă să te întreb ceva, spuse Obi-Wan. Nu crezi că vânătorul de recompense ştia că eşti la bordul navei noastre înainte să activeze semnalul?

Floria îşi muşcă buza.

— Vrei să spui că şi noi suntem o țintă?

Obi-Wan ridică din umeri.

— Gândeşte-te la asta. La urma urmei, cu cât sunt mai puțini vânători de recompense, cu atât este mai uşor să câştigi premiul.

— Dar există reguli! protestă Floria. Vânătorilor de recompense le este interzis să se atace între ei.

— Din experiența mea, cu cât recompensa este mai mare, cu atât mai mare este şansa ca regulile să fie încălcate, spuse Obi-Wan.

— Granta Omega n-ar fi tolerat asta, spuse Floria, dar părea mai puțin sigură.

— Ți-ai paria viața pe etica unei ființe care foloseşte vânători de recompense pentru a prinde Jedi în capcană, într-un exercițiu de antrenament? întrebă Obi-Wan cu blândețe.

Floria rămase tăcută. Obi-Wan aşteptă în timp ce sora şi fratele schimbau priviri între ei. Nu avea de gând să-i lase pe Floria şi pe Dane să plece. În ciuda asigurărilor lor că nu erau periculoşi, tot i-ar fi tentat să le facă probleme Jedilor. Obi-Wan nu avea nicio îndoială că el şi Anakin ar putea face față oricărui atac pe care echipa de vânători de recompense l-ar putea lansa asupra lor, dar ar fi preferat să nu aibă de-a face cu ei deloc, ca să se poată concentra pe salvarea lui Wren şi să afle cine se afla în spatele acestei situații. Îi voia aproape. Dar era mai bine ca ei să creadă că este în interesul lor să rămână cu Jedii.

— Cred că ne-ai prins cu asta, spuse Dane. Bine, condu-ne.

Cu Floria şi Dane după ei, Obi-Wan şi Anakin începură o căutare sistematică. Porniră de la nava lor în cercuri din ce în ce mai largi.

— Sursa de energie pentru o bombă de mărimea asta ar trebui să fie un generator destul de mare, spuse Obi-Wan. Bănuiesc că este pe un crucişător de un anumit tip.

— Dacă sursa de energie se află pe un crucişător, vânătorul de recompense ar putea să fi dispărut de mult, le spuse Floria, în timp ce mergea în spatele lor.

— Nu şi dacă premiul este atât de mare pe cât spui tu, răspunse Obi-Wan.

Traseul lor trecu peste un deal stâncos şi coborî apoi pe o altă pajişte joasă. Pământul era moale sub picioarele lor. În față se afla un câmp mlăştinos, plin de tufişuri înalte până la umeri cu flori galbene strălucitoare.

Floria întinse mâna să culeagă una.

— Au! spuse ea şi îşi supse degetul.

Acum puteau vedea spinii roşii care înconjurau florile strălucitoare.

— Cred că trebuie să ne întoarcem, spuse Floria cu speranță în glas. Vom fi sfâşiați dacă încercăm să trecem prin tufişurile astea.

Obi-Wan ezită. Floria avea dreptate. Dar singura lor şansă de a găsi sursa de energie era să examineze zona din jur.

— Maestre, spuse Anakin încet.

Obi-Wan îl auzi şi el. Zgomotul slab al motorului unui crucişător. Cercetă cerul şi nu văzu nimic.

— Toată lumea să se lase jos, spuse el.

Se ghemuiră sub tufişuri, într-un loc adânc, în timp ce Obi-Wan şi Anakin scrutau cerul. Crucişătorul apăru brusc – o strălucire argintie pe cerul albastru.

— Rapid şi agil, raportă Anakin, uitându-se la el. Tun laser montat de o parte şi de alta a punții.

— Este crucişătorul lui Mol Arcasite, spuse Dane. Îl recunosc. L-a pus să fie modificat tehnic de către *Proiectele Avansate Sienar*. Oh-oh.

Crucişătorul făcuse un viraj brusc şi acum se îndrepta direct spre ei.

Dane se uită în jur.

— Ce facem? Nu avem unde să ne ascundem. Şi dacă ne întoarcem, vom fi prinşi în aer liber.

Obi-Wan îşi scoase sabia şi o activă. Se aplecă în față şi tăie cu măiestrie tufişul spinos. Tufişul se topi.

— Chestiile astea chiar sunt utile, spuse Floria cu admirație.

Crucişătorul coborî. Tunurile laser izbucniră brusc într-o salvă de focuri rapide.

— Mişcați-vă! îi îndemnă Obi-Wan în timp ce focul ardea tufişurile din spatele lor.

Sări prin gaura pe care o crease cu sabia, învârtind-o apoi într-un arc scurt pentru a deschide calea mai departe prin tufişuri. Anakin o împinse pe Floria şi aşteptă să intre şi Dane, înainte să-i urmeze. Obi-Wan îşi folosi sabia cu o precizie fină, tăind o gaură în tufişuri chiar sub suprafață, astfel încât tufişurile să pară intacte din aer. Nu ar fi existat nici o cărare care să le anunțe progresul.

Obi-Wan se mişca repede, dar în zigzag pe toată lungimea câmpului. Obosea şi transpira şi era zgâriat de spini lungi şi ascuțiți. Totuşi, mergea mai departe, făcând-o pe Mol Arcasite să se atace iar şi iar pe deasupra câmpului de spini. Uneori, focul

tunurilor era atât de aproape încât Obi-Wan putea să simtă căldura razelor laser.

— Ăsta e planul? întrebă Dane. O zgârietură lungă îi mergea de la ureche până la nas. Pentru că nu pare a fi un plan bun. Încerci să oboseşti un crucişător?

Obi-Wan nu răspunse. Îi adusese la marginea câmpului. În față se afla un alt deal stâncos, începutul podişului ce ducea spre munți.

— Stați aici, le spuse Obi-Wan Floriei şi lui Dane. Anakin, urmează-mă.

Ieşiră în câmp deschis şi îşi ținu sabia ridicată.

— Trebuie să zboare la joasă înălțime şi să ne bâzâie încontinuu, îi spuse lui Anakin. Văd puțin fum de la tunul laser din față.

— S-ar putea să se supraîncălzească, spuse Anakin. De aceea ai ținut-o în mişcare.

— Exact. Acum, să continuăm să mergem.

Era o provocare, dar Jedii se mişcau repede, folosind conformația naturală a dealului abrupt şi bolovanii din jur ca acoperire. Iar şi iar, Mol Arcasite plonja spre ei, cu tunurile laser bubuind, dar folosiră stâncile ca acoperire.

— Am să încerc ceva, îi spuse Obi-Wan lui Anakin. Ține-o ocupată aici jos.

De îndată ce crucişătorul se înclină şi viră pentru o altă apropiere, Obi-Wan sări pe o lespede, apoi pe următoarea, şi pe următoarea. Acum se afla deasupra navei care zbura la joasă înălțime şi se îndrepta spre Anakin pentru a-l ataca.

Obi-Wan îşi activă sabia. Strălucirea albastră puternică îi atrase atenția lui Mol Arcasite. Inversă cursul şi veni spre el, cu tunurile în flăcări. Obi-Wan sări spre pământ, ocolind porțiunile pe care le folosise pentru a se cățăra. Focurile de tun spulberară stânca în timp ce crucişătorul se scufunda pentru a-l urmări. O avalanşă de pietre căzu peste carcasa crucişătorului. Obi-Wan aterizâ uşor lângă Anakin.

— Bună treabă, Maestre, spus tânărul, privind crucişătorul. Acum scoate mai mult fum din partea stângă. Tunul ăla s-ar putea să se fi supraîncălzit.

— Bine. Acum, lovitura finală. Urmează-mă.

Obi-Wan sări înapoi spre deal. Anakin îl urmă, trecând de la o lespede la alta până când ajunse în vârf. Sub ei, umbrele aruncate de o lespede ascundeau o pătură groasă de zăpadă. În adăpostul stâncii, zăpada nu se topise odată cu soarele dimineții.

— Când se întoarce crucişătorul, activează-ți lansatorul de cabluri şi sari, îi spuse Obi-Wan lui Anakin.

Anakin aprobă, ghicind planul Maestrului său.

— Dacă nu funcționează, vom rămâne agățați acolo, ținte perfecte, spuse Obi-Wan. Aşa că păstrează-ți o mână liberă pentru sabia de lumină. Îşi ținu ochii pe crucişător. Eşti pregătit? Acum!

Maestrul şi Padawanul coborâră de pe munte cu lansatoarele de cablu. Mişcarea bruscă o luă prin surprindere pe Mol Arcasite. Crucişătorul plonjă după ei, trăgând rapid. Zgomotul şi căldura loviturilor de blaster eliberară o avalanşă de zăpadă şi bucăți de gheață. Pătura mare căzu direct pe crucişător, prinzând-o momentan pe Mol Arcasite. Obi-Wan şi Anakin rămaseră agățați de lansatoarele lor de cablu în timp ce zăpada trecea pe lângă ei. Crucişătorul se clătina nebuneşte, îndreptându-se direct spre partea pietroasă a muntelui. În ultima clipă înainte să lovească, o uşă de marfă se deschise şi ieşi în viteză un swoop.

O putură vedea pe Mol Arcasite călare pe el.

Crucişătorul se prăbuşi în munte cu zgomot şi cu o explozie de combustibil. Obi-Wan şi Anakin se ținură la adăpostul unei lespezi, în timp ce metalul în flăcări

ploua dedesubt.

Swoopul începu să se îndepărteze, deveni o pată neagră şi apoi dispăru.

Obi-Wan şi Anakin se lăsară la pământ. Floria şi Dane se repeziră spre ei.

— A fost incredibil, spuse Floria. Aţi învins-o pe Mol Arcasite! Nu mai pariez pe Hunti Pereg.

— Aţi scăpat de Mol Arcasite pentru totdeauna, le spuse Dane. E bună, dar este cunoscută pentru faptul că nu rămâne prin preajmă dacă prima ei lovitură eşuează rău. Tocmai şi-a pierdut nava. Prioritatea ei este propria supravieţuire.

— Asta nu sună ca o afacere bună pentru un vânător de recompense, spuse Anakin.

— Rareori dă greş, spuse Dane. Aşa că nu contează. Nu mă îndoiesc că are un plan de rezervă. Până la căderea nopţii va porni în următoarea misiune.

— Deci am paralizat un vânător de recompense, iar altul a plecat, spuse Obi-Wan. Mai rămân doi.

— Ştim că nu Wren a lăsat indicii pe care le urmăream, spuse Obi-Wan. Întrebarea este, cine a făcut-o?

— Eu pariez pe Teleq, zise Dane. E stilul lui. Este inteligent şi îi plac capcanele.

— Oricine ar fi, nu ştie că noi ştim că suntem vânaţi, sublinie Obi-Wan. De fapt, probabil că încă mai lasă indicii pe care să le urmărim.

— Deci, ce ar trebui să facem? spuse Floria aplecându-se înainte cu nerăbdare.

Obi-Wan îi observă nerăbdarea. Acum Floria era de partea lor. Sau spera că odată ce Jedii îi vor elimina pe toţi ceilalţi vânători de recompense, ea şi Dane vor găsi o cale de a lua premiul.

Într-un fel sau altul, nu conta. Voia să-i ţină pe Floria şi pe Dane aproape.

— Îi dăm exact ceea ce vrea. Îi urmărim, bineînţeles, spuse Obi-Wan.

Capitolul 10

Obi-Wan şi Anakin reveniră pe propriile urme, urcând din nou pe munte.

Floria şi Dane abia țineau pasul cu ei, nefiind obişnuiți cu ritmul rapid pe care îl impuneau Jedii.

— Încep să cred că mai bine îmi încerc norocul cu vânătorii de recompense, mormăi Floria.

Anakin se opri pentru a veni lângă ea.

— Cum ați ajuns tu şi Dane să lucrați în domeniul ăsta? întrebă el. Unde sunt părinții voştri?

— Ai tăi unde sunt? răbufni Floria.

Dintr-o dată, fața ei se închise şi deveni defensivă şi furioasă.

— Mama mea locuieşte pe Tatooine, spuse Anakin. Este sclavă.

Fața Floriei se înmuie uşor.

— Oh, îmi pare rău. Părinții noştri sunt morți. Eu nu vin de pe Aaeton. Aia era o acoperire. Dane şi cu mine suntem de pe Thracior, o lume din Inelul Interior. Am crescut în vremuri paşnice, dar în urmă cu cinci ani războinicii de pe Thracior au început să se certe pentru teritoriu. Au început raidurile între diferitele triburi. Mama mea era din tribul Hnsi, iar tatăl meu din Tantt. Au fost ucişi pentru că s-au căsătorit unul cu celălalt. Tribul Hnsi ne ars casa şi ne-a ucis surioara. Doar eu şi Dane am scăpat.

Floria spunea povestea pe un ton monoton, cu ochii pe poteca muntelui. În fața lor, Dane nu se întoarse şi nici nu dădu de înțeles că asculta, dar Anakin văzu că i se înroşise gâtul.

— Dane şi cu mine a trebuit să ne croim drum cum am putut, spuse Floria. Pierdusem totul, aşa că a trebuit să muncim. Ne-am găsit de lucru într-o cafenea de pe o stație spațială, spălând şi servind mâncare. Şeful nostru era un om foarte crud. Am descoperit că era căutat de forțele de securitate de pe o planetă din apropiere. L-am păcălit ca să fie prins. Am primit recompensa, dar am fost nevoiți să părăsim planeta. Aşa că, am ajuns să vânăm recompense. De atunci, ne-am tot plimbat prin galaxie.

— Când găseşti ceva la care te pricepi, continui să o faci, spuse Dane cu o siguranță îngâmfată în care Anakin nu prea avea încredere.

— Pare a fi o viață grea, remarcă Anakin.

Floria încruntă o sprânceană.

— Şi a ta e atât de uşoară, Jedi?

Anakin luă întrebarea în serios.

— Într-un fel, este, spuse el încet. Ştiu că sunt de folos. Asta face ca drumul să fie uşor de parcurs.

— Ei bine, eu aş prefera să merg pe drumul meu într-un crucişător drăguț, super tehnicizat, spuse Floria. Deci, cred că am rămas cu vânătoarea de recompense.

— Am ajuns, strigă Obi-Wan de la o mică distanță în față. Aici am părăsit calea, când am crezut că ne urmăreşte cineva.

— Eu am fost, spuse Floria.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Să găsim următorul indiciu, Anakin.

Anakin plecă de lângă Floria, scoțându-şi conversația din minte. Mai devreme, găsirea indiciilor fusese distractivă. Acum, era ceva serios. Nu dură mult până să găsească următorul indiciu. După o bifurcație, găsiră câteva firimituri de la o brioşă lăsate lângă o piatră plată, lângă potecă.

— E isteț, îi zise Obi-Wan lui Anakin, ghemuindu-se lângă indiciu. Ne conduce fără să se dea de gol. Dar ştim că Wren nu ar fi lăsat niciodată un astfel de indiciu.

Anakin gustă puțin din firimituri, apoi se uită la Maestrul său, cu fața gravă.

— Astea sunt de la Templu.

— Eşti sigur? întrebă Obi-Wan.

Anakin aprobă din cap.

— Aş recunoaşte oricând brioşele Cavalerului Alicka. Asta înseamnă că…

— Vânătorul de recompense îl are cu siguranță pe Wren. I-a jefuit pachetul de supraviețuire.

Se grăbiră. Pierduseră mult timp, iar Anakin îşi dădea seama că Maestrul său era îngrijorat de soarta lui Wren. Urmară cărarea până când aceasta se curbă de-a lungul unei creste care dădea spre o pajişte plină de copaci înfloriți înalți şi subțiri. De sus, ramurile înflorite formau un covor solid de culoare roz. Anakin se opri şi examină un bolovan mare de pe marginea potecii. Apoi sări de la un bolovan la altul.

— Pe aici, îi spuse el lui Obi-Wan. A coborât de aici până la pajişte.

Se uită înapoi la Maestrul său. Privirea lui Obi-Wan mătura copacii de jos.

— Wren e aproape. Îl pot simți. Să procedăm cu grijă.

Coborâră cu grijă panta, sărind din stâncă în stâncă. Floria şi Dane îi urmau la distanță. Când ajunseră la o pajişte, parfumul copacilor înfloriți le lovi nările. În orice alte circumstanțe, Anakin s-ar fi oprit să observe frumusețea locului. După ce crescuse într-o lume deşertică, se simțea adesea copleşit de lucrurile simple, cum ar fi florile şi ierburile. Copacii aveau trunchiuri subțiri şi triunghiulare, dar ramurile erau groase şi late. Florile erau atât de mari şi de dese încât vârful fiecărui copac era o masă ondulată de roz spumos.

Anakin scană pajiştea, atent la probleme. Dar, în schimb, îl văzu pe Wren dormind sub un copac.

— Maestre…

— Îl văd. Obi-Wan făcu o pauză. Ceva nu e în regulă, murmură el. Nu simt Forța din partea lui Wren.

Anakin se încruntă. Maestrul său avea dreptate.

Obi-Wan făcu un pas înainte. Dar nu în direcția în care se uita Anakin.

— Maestre?

Anakin văzu că Maestrul său se îndrepta spre Wren. Dar acesta era un alt Wren, care dormea sub un alt copac. Şi apoi Anakin văzu un alt Wren, şi încă unul, şi încă unul. Niciunul dintre ei nu era adevăratul Jedi. Erau doar nişte proiecții ale imaginii sale.

— Holograme, spuse Obi-Wan.

— Toți? întrebă Anakin.

Se uită la Maestrul său. Nu aveau cum să ştie.

Capitolul 11

— Rămâneți aici şi nu încercați nimic, îi avertiză Obi-Wan pe Floria şi pe Dane. Ne vom ocupa noi de asta.

— Vă rog, răspunse Dane, cu ochii pironiți la multitudinea de Wreni.

— Teleq vrea să fugim spre pajişte, îi murmură Obi-Wan lui Anakin. Vrea să ne întrecem de la un Wren la altul. Deci nu o vom face.

Nici nu era nevoie. Se vor folosi de Forță. Obi-Wan şi Anakin se întinseră şi o adunară în jurul lor. Un coleg Jedi era în pericol. Asta făcea ca legătura lor cu Forța să fie şi mai puternică, făcând ca abilitatea lor de a o aduna să fie şi mai urgentă.

Obi-Wan simți puterea Forței pe care o avea Anakin. Ca de obicei, îl uimi.

Mai scană încă o dată pajiştea, şi de data asta ştiu care dintre imagini nu era o imagine. Care dintre ele era Wren. Când se uită direct la Wren, simți un val de răspuns. Anakin reuşise şi el să-l vadă pe adevăratul Wren.

Sunetul sabiei lui Obi-Wan care-i părăsea centura nu era mai mult decât o şoaptă. Plecarea de pe loc nu fu mai mult decât o tulburare în aer. Şi totuşi, dispăruse, traversând pajiştea, alergând spre Wren. Îl simțea, mai degrabă, decât îl auzea pe Anakin în spatele lui. Dintr-o dată, corpul lui Wren sări în aer. Obi-Wan privi, cu inima în gât, cum Wren era ridicat în copaci. Obi-Wan nu avea nicio îndoială că lui Wren trebuia să i se fi administrat un fel de drog paralizant. Îşi dădea seama după felul în care picioarele şi brațele lui se mişcau fără oase, ca şi cum ar fi fost o marionetă. Furia înflori în pieptul lui, dar Obi-Wan o absorbi şi o lăsă să treacă. Nu avea nevoie de furie ca să lupte. Avea nevoie de disciplină. De calm.

Anticipă atacul înainte să se întâmple. Ştia că Teleq îi ademenise, dar nu-i mai păsa. Era pregătit să-l înfrunte pe vânătorul de recompense. Doar că nu se aştepta ca atacul să vină de sus. O ploaie de săgeți otrăvitoare căzu peste ei din copaci.

— Săgeți cu recipiente, îi spuse Obi-Wan lui Anakin.

Îşi mută atenția spre crengile de deasupra capului său. Acum putea să-l vadă pe Teleq. Era o ființă cu membre lungi, cu degete în formă de cârlige, ceea ce îl făcea adeptul cățăratului şi al legănatului prin copaci. Cocoțate pe ramuri se aflau şi mai multe stoluri de păsări. Penele lor erau de acelaşi roz strălucitor ca şi copacii înfloriți, ceea ce le permitea să se amestece în mediul înconjurător. Erau aproape la fel de mari ca şi Anakin, cu aripile mari îndoite pe lângă corp. În timp ce Teleq se deplasa de la o ramură la alta, păsările începură să ciripească furioase. Obi-Wan sări pentru a se prinde de o creangă aflată mai sus, apoi se cățără în copac. O pasăre îi ciupi mâna, dându-i sângele. Se balansă spre următoarea creangă. Copacul era uşor de urcat, deoarece ramurile erau late şi plate. Îl putea vedea pe Teleq încercând să fugă, trăgând o altă ploaie de săgeți spre el peste umăr.

Anakin se balansă într-un copac din apropiere. Se urca de pe o creangă pe alta. La o înălțime mai mare, crengile erau apropiate şi ar fi putut să sară de la un copac la altul pentru a-l urmări pe Teleq.

Dar unde se îndrepta acesta? se întrebă Obi-Wan în timp ce se cățăra. Îl văzu pe Teleq sărind în alt copac şi îşi dădu seama ce făcea. Teleq îi ducea mai aproape de Wren. Cu cât Obi-Wan se apropia mai mult de Teleq, cu atât mai mult îl aducea pe

Wren în raza de acțiune a săgeților. Iar Wren nu putea să le devieze.

Care este obiectivul lui? se întrebă Obi-Wan. Cum plănuia să-i prindă pe Jedi?

Posibilitățile zburau prin mintea lui Obi-Wan, prezentându-se atât de repede încât parcă ar fi apărut deodată. Wren însuşi era o capcană. Sau exista o altă capcană în copacul lui Wren. Sau exista o capcană în progresie logică spre copacul lui Wren. Sau nu exista nicio capcană, iar Teleq plănuia o mutare surpriză cu săgețile sau cu o altă armă. Întrebarea era cum îl puteau surprinde în schimb?

Anakin sări din copacul său în cel următor, deviind o ploaie de săgeți cu o serie rapidă de mişcări de sabie. Obi-Wan sări în alt copac, gândindu-se încă la opțiunile sale. Dintr-o dată, mintea i se goli, lăsând un spațiu fără sunet. Ştia ce avea să urmeze: vocea lui Qui-Gon. Adesea, aceasta îi apărea în minte exact când era cel mai confuz sau mai nesigur.

Foloseşte tot ce ai. Foloseşte pământul, cerul. Foloseşte ceea ce este în jurul tău.

O altă pasăre ciripi brusc lângă urechea lui. Obi-Wan se mişcă cu îndemânare spre stânga când pasărea încercă să îl lovească cu ciocul ei lung şi ascuțit. O altă pasăre sări mai aproape pe ramura groasă, țipând spre Obi-Wan. Îşi dădu seama că aproape dăduse peste un cuib. Nu era de mirare că păsările erau furioase. Sări repede pe creanga următorului copac. Nu-i plăcea cadrul în care se desfăşura bătălia. Teleq era adeptul navigării prin copaci. Îşi alesese terenul cu înțelepciune. Iar Obi-Wan nu se putea abține să nu aibă suspiciunea că Teleq îi atrăgea cumva într-o capcană. Trebuiau să-l prindă primii. Dar cum?

O altă pasăre ciripi deasupra capului său, perechea ei alăturându-i-se pentru a face un paravan deasupra cuibului. *Foloseşte tot ce ai...* În timp ce devia mai multe săgeți, Obi-Wan privi ramurile din apropierea copacului lui Wren. Evident, Teleq încerca să-i conducă acolo. Era isteț în privința asta – încerca să-i facă să creadă că încerca să-i țină departe de copac – dar Obi-Wank îi înțelese strategia.

Acolo, văzu el. Un cuib mare, lângă Teleq, păzit de două păsări. Asta ar fi de ajuns. Nu avu timp să-i comunice planul lui Anakin. Trebuia să aibă încredere că Padawanul său îi va înțelege ideea. Obi-Wan sări din copac în copac, urmând traseul pe care era sigur că voia Teleq să-l urmeze. Îşi ținu sabia de lumină activată, lovind săgețile pentru a-şi elibera calea. Îl auzea pe Anakin în spatele lui, sărind din copac în copac. Când ajunse mai aproape de Teleq, Obi-Wan trecu la un alt copac din dreapta sa. Anakin ezită, apoi plecă în direcția opusă. Nu era prima dată când Obi-Wan era recunoscător pentru instinctul excelent al Padawanului său. De multe ori, Anakin îi citea strategia mai repede decât se aştepta Obi-Wan să o facă.

Mişcându-se rapid acum, cei doi Jedi săriră din ramură în ramură. Obi-Wan nu-i putea vedea fața lui Teleq, dar îşi dădea seama după mişcările sale şi după explozia frenetică de săgeți că vânătorul de recompense era neliniştit.

Pe măsură ce Obi-Wan se apropia, Anakin se aruncă într-o parte, astfel încât Teleq să fie forțat să se retragă, exact acolo unde îl dorea Obi-Wan. Acesta îşi adună Forța. Era un salt dificil, să ocolească un copac pentru a ateriza pe altul. Dar era singura cale de a-l surprinde pe Teleq suficient pentru a-l face să sară la următorul copac. Obi-Wan sări. Viteza şi puterea mişcării îl surprinse pe Teleq. Obi-Wan văzu şocul de pe fața lui în timp ce se împiedica de creanga lată, apoi sărea stângaci spre următorul copac. În acelaşi timp, Obi-Wan îşi schimbă direcția în aer. Intră în coliziune cu Teleq, trimițându-l pe vânător direct în cuibul păsărilor.

Screeee! Screee! Screee! Screee! Păsările izbucniră în strigăte sălbatice şi furioase. Doi pui mici îşi ridicară capetele şi încercară să dea din aripi spre intrus.

Cele două păsări mari care păzeau cuibul se ridicară brusc în aer. Împreună, îşi întinseră ghearele puternice şi îl smulseră pe Teleq din cuib. Bătând din aripi, îl luară cu ele pe Teleq care încă se zbătea.

Anakin sări pe creanga de lângă Obi-Wan.

— Bun plan, Maestre.

— Trebuie să-l dăm jos pe Wren din copac. Nu poate fi atât de uşor pe cât pare.

Obi-Wan sări din creangă în creangă. Când ajunse în copacul de lângă Wren, examină zona cu atenție. Wren nu-şi putea mişca ochii, dar Obi-Wan simțea cum Forța se rostogolea din el în valuri puternice. Wren îl avertiza.

— Ştiu, Wren, îi strigă el. Ne va lua ceva timp, dar te vom scoate de acolo.

Pământul de la poalele copacului era un covor des de flori, la fel ca sub orice alt copac. Dar aici, florile erau adunate un pic prea mult. Modelul nu era suficient de aleatoriu.

— Anakin, ia-o în jos şi examinează pământul de sub copac, spuse Obi-Wan. Fii atent. Nu te apropia prea mult.

Anakin coborî uşor până la pământ. Înconjură copacul, privind cu atenție.

— Aceste flori au fost plasate aici.

— Aşa am bănuit şi eu.

— Este ceva dedesubt.

Înainte ca Obi-Wan să-l oprească, Anakin aruncă o piatră în masa de flori. Aceasta dispăru.

— E un şanț acolo jos, strigă Anakin.

— Ai noroc că nu a fost explozibil, spuse Obi-Wan dezaprobator.

Uneori, Anakin acționa nechibzuit. Dacă ar putea să-l învețe pe băiat un lucru, ar fi să aibă ceva mai multă răbdare. Începu să studieze cele trei ramuri. Observă cusături care treceau prin mai multe ramuri.

— Cred că am înțeles, îi spuse lui Anakin. Ramurile astea au fost tăiate şi apoi prinse înapoi unele de altele. Nu vor rezista greutății noastre. Ne-am fi prăbuşit prin ele, direct în şanț.

— Şi apoi ne-ar fi putut lovi cu nişte săgeți paralizante, încheie Anakin. Un plan destul de simplu.

— Simplu e uneori cel mai bine, spuse Obi-Wan. Din fericire pentru noi, nu a fost aşa şi în acest caz. Va trebui să ne folosim lansatoarele de cabluri pentru a-l lua pe Wren.

Activându-şi lansatoarele, Jedii se apropiară de Wren şi reuşiră să îl elibereze. Obi-Wan îl sprijini în timp ce elibera lansatorul de cabluri şi cobora la pământ.

Îl întinse cu grijă pe Wren şi îl examină. Avea o tăietură lungă pe un picior şi brațul părea vânăt. Mai avea o rană de blaster în umăr. Probabil că avea dureri.

Obi-Wan luă bacta din trusa sa şi i-o administră.

— Vei fi bine, dar ai nevoie de îngrijiri mai bune decât cele pe care le putem găsi aici, îi spuse lui Wren. Trebuie să te ducem înapoi la Templu.

— Asta înseamnă că avem nevoie de o navă, spuse Anakin.

— Nava lui Teleq trebuie să fie prin apropiere, spuse Obi-Wan, ridicându-se în picioare.

Anakin se uită în jur.

— Unde sunt Floria şi Dane? Trebuiau să ne aştepte lângă deal.

— Cred că ştiu unde îi putem găsi, spuse Obi-Wan.

Capitolul 12

Floria şi Dane stăteau lângă nava lui Teleq, la capătul pajiştii. Săriră în picioare când îi văzură pe Obi-Wan şi Anakin.

— Am văzut lupta, spuse Floria. Nu-i voi mai subestima niciodată pe Jedi. Felul în care aţi făcut strategia! Felul în care v-aţi mişcat!

— Frumos crucişător stelar, zise Anakin, înconjurând nava lui Teleq. Am putea ajunge pe Coruscant cu el.

— Nu te obosi să intri înăuntru, spuse Obi-Wan. Motorul a fost dezactivat.

Anakin scoase capul pe lângă navă şi îl privi pe Obi-Wan cu uimire. Obi-Wan se uită la Floria şi la Dane.

— Ei bine? spuse el cu severitate.

Dane îşi deschise mâna. În ea se afla un senzor.

— Doar o mică parte, spuse el. Iar motorul este uşor de reparat. Este un senzor de activare pentru motorul subluminic.

— Deci Teleq nu putea părăsi atmosfera, spuse Anakin. Ar fi trebuit să se bazeze pe motoarele repulsor.

— Şi luminiţa de avertizare l-ar anunţa, încheie Obi-Wan. Ar şti că nu putea să decoleze fără să lucreze la motor. Şi în timp ce lucra la el, voi l-aţi fi neutralizat. Şi aţi fi plecat cu noi, ca să vă luaţi premiul.

— Stai puţin, zise Anakin. Asta înseamnă că v-aţi aşteptat să fim capturaţi.

— Fără supărare, spuse Dane. Ce fel de vânători de recompense am fi dacă nu am explora toate alternativele?

Privindu-l pe Dane, Anakin înaintă şi îi smulse piesa din mână.

— Nu-ţi face griji, Maestre, pot repara motorul în cel mai scurt timp.

Anakin accesă panoul exterior al motorului. Scoase o mică cheie hidraulică din trusa sa utilitară şi capul îi dispăru înăuntru. Exclamaţiile lui înăbuşite ajunseră până la ceilalţi. În cele din urmă Anakin apăru, cu faţa plină de unsoare.

— Ai scurtcircuitat siguranţele motorului superluminic şi ai dezactivat convertorul de putere! Nu îl mai pot repara!

— Am făcut-o? Dane părea surprins. Nu am vrut să fac asta. Nu ştiu prea multe despre motoare, îi mărturisi el lui Obi-Wan.

Floria îl lovi pe fratele ei peste braţ.

— Ţi-am spus să fii atent! Cum o să mai plecăm de aici?

— Tu eşti cea care mi-a spus să îl dezactivez! protestă Dane.

— Ai spus că e o idee bună! Dacă aş fi ştiut că nu ştii cum, nu aş fi sugerat-o!

Obi-Wan scoase o răsuflare exasperată. Dacă ar fi putut să-i lase pe cei doi în urmă, ar fi făcut-o. Dar ceva îi spunea că încă mai avea nevoie de ei.

— Nu vă mai certaţi, voi doi. Trebuie să îl ducem pe Wren înapoi la Templu. Va trebui să ne întoarcem şi să găsim nava celuilalt vânător de recompense.

— Să ne întoarcem pe munte? întrebă Floria consternată. Sunt epuizată!

— Iar amurgul va fi aici în curând, adăugă Dane.

Obi-Wan îşi ridică rucsacul pe umeri.

— Atunci ar fi bine să pornim.

Îl lăsară pe Wren înfăşurat într-o pătură în interiorul navei lui Teleq. Anakin reuşi să reconfigureze codul de securitate al navei astfel încât Wren să fie protejat înăuntru. Chiar dacă Teleq ar fi reuşit cumva să scape de păsări, nu ar fi putut să urce la bordul navei. Cel puțin Wren ar fi avut căldură şi adăpost. Promițând să se întoarcă în curând, porniră din nou spre munte.

— Au trecut aproape cinci ore, îi spuse Obi-Wan lui Anakin. Cu puțin noroc, vânătorul de recompense abia îşi revine din paralizie. Nu va avea de ales decât să coopereze.

— Cu siguranță ne dezvoltăm o colecție de vânători de recompense, remarcă Anakin.

— Din păcate, nu toți sunt la fel de inofensivi ca Floria şi Dane, zise Obi-Wan.

Anakin îl privi curios.

— Ştiai de la început că Floria nu spunea adevărul, nu-i aşa?

— Am bănuit acest lucru, recunoscu Obi-Wan. Dar nu aveam de unde să ştiu ce ascundea.

— Eu i-am crezut povestea, spuse Anakin, încruntat. De ce nu m-a avertizat Forța?

Obi-Wan zâmbi.

— Forța nu este un ser al adevărului, Padawan. Abilitatea de a citi adevăratele motive ale unei ființe vine din experiență şi răbdare. Odată, şi eu am fost foarte slab la asta. Qui-Gon m-a învățat cum să privesc şi să ascult. Floria s-a trădat pe ea însăşi jucându-se prea mult cu simpatiile noastre.

— Şi ştiai şi că vor găsi nava lui Teleq şi vor încerca să o dezactiveze.

— Experiența, spuse Obi-Wan. Îmi spune că ființele îşi urmăresc cele mai bune interese. Floria şi Dane au fost nevoiți să lupte pentru a-şi croi drum prin galaxie. Sunt obişnuiți să se îngrijească singuri. Fireşte că vor încerca, totuşi, să împiedice un alt vânător de recompense să câştige premiul. Obi-Wan puse o mână pe umărul lui Anakin. Nu-ți face probleme, Padawan. Ai o inimă deschisă. Ăsta e un lucru bun. Cu timpul, vei învăța echilibrul de care ai nevoie într-o galaxie în care toate ființele mint. Impulsivitatea este o sursă de energie şi putere pentru tine. Dar poate duce la probleme. Vei învăța să fii mai atent. Uneori este mai bine să mergi decât să fugi.

— Eu ne-am băgat în necazuri cu maliile şi apoi în cavernă, recunoscu Anakin. Îmi pare rău, Maestre.

— Pericolul ne găseşte în fiecare misiune, spuse Obi-Wan. Să privim înainte.

Urmară din nou cărarea sinuoasă în josul muntelui. Când ajunseră la locul luptei cu Tursha, se grăbiră să treacă prin pajişte. În față puteau vedea cortul camuflat. Pe măsură ce înaintau, îl puteau distinge pe Tursha încă sprijinit de copac.

— E încă paralizat, spuse Anakin, pornind înainte.

Obi-Wan îl opri.

— Nu, Padawan. Este mort.

Capitolul 13

Obi-Wan se ghemui deasupra cadavrului.

— Otrăvit, spuse el.

Anakin se aplecă înainte curios.

— O săgeată?

— Nu. Vezi petele de pe buzele lui? A fost o otravă rapidă, injectată în gât. Obi-Wan îi întoarse capul. Iată, spuse el, apoi se ridică. Ai prelata?

Anakin scoase prelata din rucsacul său de supraviețuire. Obi-Wan înfăşură uşor cadavrul.

— Ne vom întoarce după el, murmură. Trebuie să-l ducem pe Coruscant. S-ar putea să fi avut familie. Se ridică în picioare, privirea lui cutreierând zona. Acum trebuie să ne întoarcem la problema noastră. Trebuie să-i găsim nava.

Se despărțiră şi cercetară bine zona, dar nu putură găsi nava pe care o folosise vânătorul de recompense.

— Unul dintre ceilalți vânători de recompense trebuie să i-o fi furat, spuse Obi-Wan. Mol Arcasite, poate.

— Crezi că ea l-a ucis?

— Posibil, spuse Obi-Wan. Dar şi unul dintre ceilalți ar fi putut să o fi făcut. Nu avem de unde să ştim.

— Şi acum ce facem? întrebă Anakin. Suntem blocați pe planetă, fără unitate de comunicații.

— Mai avem de jucat un ultim joc de sabaac, spuse Obi-Wan.

Se întoarse spre Floria şi Dane.

— Ce? Floria se mişcă nervoasă. V-am spus tot ce ştim.

— Nu prea cred, răspunse Obi-Wan. Dacă ne-ați fi capturat, unde ne-ați fi dus?

— La Granta Omega, bineînțeles, răspunse Dane.

— Cum l-ați fi contactat? întrebă Obi-Wan. Trebuie să aveți un fel de linie de comunicare prestabilită.

Floria şi Dane îşi aruncară reciproc o privire nervoasă.

— Pentru că o veți folosiți. Îl veți contacta şi îi veți spune că ne-ați capturat, spuse Obi-Wan. Şi îi veți cere să vă întâlniți pe Ragoon-6.

— Serios? întrebă Floria. Crezi că suntem suficient de nebuni încât să-l contactăm pe Granta Omega şi să-l mințim?

Obi-Wan se uită doar la ei, dar fu de ajuns.

— Bine, bine, bine, murmură Floria. Îl vom contacta pe Granta Omega şi îl vom minți. Dar să ne aranjezi înmormântări frumoase, bine?

Obi-Wan clătină din cap.

— Fără înmormântări. Dar jocul s-a terminat. Nu mai urmărim niciun vânător de recompense. Granta Omega va trebui să vină la noi.

Floria fu de acord, cu părere de rău.

— Cred că vom coopera. Oricum, m-am săturat să încerc să te întrec în gândire. Evident, ne depăşiți. În plus, începe să-mi placă de voi. Şi pun pariu că şi

lui Dane îi place.

Dane gemu.

— Corect. Ce vânători de recompense suntem. Ne împrietenim cu prada în loc să o trădăm. Bine. Îl privi serios pe Obi-Wan. Dacă o facem, ne veți proteja?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Aveți cuvântul meu.

Încet, Dane scoase un comunicator dintr-un buzunar ascuns în mantia sa.

— Are doar un singur canal, spuse el. Este o linie directă cu Omega.

Dane îl activă şi introduse un cod.

— Îi avem pe Jedi, spuse el. Dar am pierdut nava. Trebuie să veniți la noi.

Ascultă o clipă, apoi închise comunicatorul.

— A fost de acord să ne întâlnim. A părut surprins că eu şi Floria am fost cei care v-au prins. Cam jignitor, de fapt. Dar va veni. Dane se uită la sora lui. Din păcate, vrea să ne întâlnim în vârful muntelui.

Floria gemu.

— Nu din nou.

— Nu-ți face griji, spuse Obi-Wan. Vom urca pe o cale mai rapidă.

De data asta, nu mai urmară poteca. Folosiră lansatoarele de cablu pentru a urca direct pe stânci. Din acel punct, putură să se cațere deasupra liniei copacilor. Aerul era rarefiat şi rece aici, iar Obi-Wan şi Anakin făcură o pauză pentru a-şi pune pelerinele termice. Zăpada era până la glezne pe potecă.

— Sunt şanse mari să fie precaut, îi spuse Obi-Wan lui Anakin. Trebuie să ne prefacem până la ultima clipă posibilă că suntem prizonierii lui Dane şi Floria. Nu trebuie să-ți spun că trebuie să-l prindem pe Granta Omega în viață. Poate că mai important decât să-l prindem, va fi să aflăm de ce, şi cum, ne-a vizat.

Floria şi Dane puseră cătuşe cu laser la încheieturile lui Anakin şi Obi-Wan, dar nu le sigilară. Părea că cei doi erau prizonieri, mergând aşa, în fața Floriei şi a lui Dane.

— Nu a fost ideea noastră să devenim vânători de recompense? mârâi Floria spre fratele ei, în timp ce-şi făcea loc prin zăpadă. Floria, putem vedea galaxia. Floria, va fi distractiv. Floria, va fi o modalitate uşoară de a face avere...

— Floria, mă înnebuneşti, o întrerupse Dane.

— Ne apropiem, îi avertiză Obi-Wan din spatele lor. Încercați să vă comportați ca nişte profesionişti. S-ar putea să fim supravegheați.

— Maestre, este cineva în față, spuse Anakin în şoaptă.

Un bărbat umanoid stătea în zăpada încrustată cu gheață, în fața lor. Era îmbrăcat tot în alb şi se amestecase cu zăpada.

— Trebuie să fie Hunti Pereg, murmură Dane. E singurul vânător rămas.

Străinul nu se mişcă în timp ce se apropiau.

— Salutări, strigă Dane. Noi suntem Dane şi Floria, vânători de recompense. I-am prins pe Jedi.

Bărbatul zâmbi plăcut.

— Văd asta. Felicitări. Eu sunt Hunti Pereg. Şi eu sunt vânător de recompense.

Obi-Wan era pregătit pentru un atac. Cu siguranță că temutul Hunti Pereg nu va lăsa doi copii să-i ia premiul. Fața lui părea feroce şi înfricoşătoare. Avea aspectul peticit al unei aplicații recente de carne sintetică, ca şi cum ar fi fost grav rănit.

Cicatricile vieții de vânător de recompense, gândi Obi-Wan. Îl deranja să se gândească la tinerii Floria şi Dane continuând o astfel de viață. În ciuda mormăielilor

şi a şmecheriilor lor, nu erau creaturi rele.

Şi sunt exact genul de fiinţe pe care Qui-Gon le-ar fi iubit. Iar eu nu aş fi înţeles de ce. Acum înţeleg, Qui-Gon. Acum, înţeleg.

— Nu vă faceţi griji, copii, le zise Pereg. Nu mă voi amesteca în premiul vostru.

— Mă bucur să văd că respecţi regulile de onoare, spuse Dane.

— Nu e vorba de asta, spuse Pereg. Nu-mi pot mişca picioarele. Ticălosul ăla de Teleq m-a împuşcat cu o săgeată paralizantă acum patru ore. Aşa că, se pare că aţi câştigat.

— Putem face ceva pentru tine? întrebă Floria politicoasă. E îngrozitor de frig aici sus.

— Foarte drăguţ din partea ta să întrebi, spuse Pereg. După ce veţi încasa recompensa, dacă nu vă deranjează să trimiteţi o navă înapoi după mine, v-aş fi recunoscător. Politeţe profesională. Voi face să merite.

— L-ai văzut cumva pe Granta Omega? îl întrebă Floria.

El clătină din cap.

— Îmi pare rău. Am fost doar eu şi muntele.

Îl lăsară pe Hunti Pereg în urmă şi continuară spre punctul de întâlnire. Acum erau aproape în vârful muntelui. Soarele se strecurase în spatele vârfului, iar vântul se înteţise. Câţiva fulgi de zăpadă coborau de pe cerul alb. Floria îşi înfăşură mantia mai strâns în jurul ei.

Se opriră la coordonatele pe care le dăduse Granta. Priviră cerul, aşteptând să vadă nava. Dane scoase o prelată termică şi o întinse pe pământ. El şi Floria se aşezară, încercând să se încălzească. Obi-Wan şi Anakin stăteau în picioare, ţinându-şi braţele astfel încât să fie vizibile cătuşele cu laser.

Obi-Wan nu simţea frigul.

Minutele treceau.

— Nu vine, spuse Obi-Wan în cele din urmă.

— Crezi că ştie că a fost un truc? întrebă Anakin.

— Nu avem de unde să ştim, zise Obi-Wan. Dar se apropie o furtună şi trebuie să găsim ajutor pentru Wren. Va trebui să-l urmărim pe Omega după ce îl ducem pe Wren în siguranţă.

— Cum? întrebă Anakin. Nu avem nicio navă.

— Va trebui să ne mai uităm o dată la nava lui Teleq, decise Obi-Wan.

Floria se ridică în picioare.

— Măcar acum pot să cobor de pe munte.

— Cel puţin am dat peste toţi vânătorii de recompense, zise Anakin. Nu trebuie să ne mai facem griji că vom fi atacaţi.

Începură să coboare înapoi pe potecă, paşii lor scârţâind prin pojghiţa subţire de gheaţă, în zăpada compactă. Obi-Wan auzi un fluierat uşor în spatele lui. O minge mică din metal îi trecu pe lângă ureche şi prinse lumina care străbătea aerul.

— La pământ! strigă Obi-Wan în timp ce sărea în faţă şi îi trăgea pe Floria şi pe Dane jos, sub el.

Capitolul 14

Explozia ridică zăpada în aer. Obi-Wan îşi ridică capul. Detonatorul termic lovise la treizeci de metri distanță. Prea aproape. Detonatoarele aveau o rază de distrugere de douăzeci de metri.

Trei droizi de atac se îndreptau spre ei, planând pe motoarele repulsoare chiar deasupra suprafeței zăpezii. Nu exista nicio acoperire. Nu puteau evita lupta, chiar dacă ar fi vrut. Trebuiau să îi protejeze pe Floria şi pe Dane şi să îl oprească pe atacator. El sau ea lupta cu înțelepciune, atacând fără să avanseze.

Obi-Wan începuse deja să se plictisească de vânătorii de recompense.

Jediul îşi puse mâna pe spatele lui Dane.

— Rămâi jos, îi ordonă el rapid. Ne vom ocupa noi de problemă.

Dane aprobă din cap şi o acoperi protector pe Floria cu propriul corp.

Sabia lui Anakin străluci în mâna lui. Obi-Wan aprobă din cap şi alergară spre droizii care înaintau, legănându-şi săbiile pentru a devia salvele de blaster. Trebuiau să fie atenți. Un proiectil rătăcit l-ar fi putut lovi pe Dane, care se afla în câmp deschis.

Anakin sări spre primul droid. Îl doborî dintr-o singură lovitură. Fulgerele de blaster topiră zăpada din jurul lui, dar Anakin se răsucea deja prin aer pentru a se da la o parte. Ateriză exact în locul potrivit pentru a lansa un alt atac. Ținuse cont de pojghița înghețată de deasupra zăpezii, dar piciorul său tot alunecă uşor. Anakin avu nevoie de o clipă pentru a-şi recăpăta echilibrul. Uitase de detonatoarele termice. Obi-Wan văzu două bile zburând spre Anakin. Nu avu timp să ajungă la locul respectiv. Se aplecă şi luă două pietre mari. Aruncă câte una cu fiecare mână. Fiecare piatră zbură fără greş spre țintă, lovind bombele în aer şi făcându-le să se abată de la curs. Trecură de o parte şi de alta a capului lui Anakin şi căzură la douăzeci şi cinci de metri distanță. Mult prea aproape.

Obi-Wan atacă. Cei doi droizi rămaşi încercau să îi flancheze pe Jedi. El ieşi în lateral şi Anakin făcu la fel. Apoi alergară unul spre celălalt, fiecare țintind un droid în timp ce săreau, cu săbiile ținute sus. Droizii căzură în două grămezi fumegânde în zăpadă. Obi-Wan îl putea vedea acum pe atacatorul lor. Era un alt vânător de recompense, înalt şi slab, îmbrăcat într-o armură de plastoid. Două hamuri erau atârnate transversal în jurul corpului său, pline cu o mare varietate de arme. Ataşate la centură, avea mai multe detonatoare termice.

Aruncă unul spre Jedi. Obi-Wan şi Anakin nu ar fi putut să-l devieze cu săbiile. Nu ar fi putut nici să se apropie suficient de mult. Aveau la dispoziție exact şase secunde pentru a se îndepărta. Obi-Wan întinse mâna spre cablul de la centura sa. Prinse detonatorul ca şi cum ar fi folosit un lasou şi îl trimise în direcția opusă, înapoi spre atacator. Îl văzură cum îşi arăta dinții într-un zâmbet admirativ la îndemânarea Jediului, chiar şi atunci când se întinse să îl prindă cu mâna goală.

Apoi îl propulsă mai în spate, unde explodă inofensiv. Atacatorul nu era nevoit să se mişte. Armele sale puteau fi lansate de la distanță. Dar Obi-Wan şi Anakin trebuiau să se deplaseze prin zăpada groasă pentru a ajunge la el. Anakin avea cablul întins şi era gata să prindă cu lasoul următorul detonator. Obi-Wan fugi prin

zăpadă. Vântul formase dâre adânci şi trebui să folosească Forța pentru a-l ghida. Îşi folosi sabia pentru a topi zăpada când aceasta se îngrămădea împotriva lui.

Detonatoarele zburau spre ei cu furie. Din când în când reuşeau să lovească câte unul cu o piatră sau să-l prindă cu lasoul. Dar, de cele mai multe ori, cei doi Jedi trebuiau să se ferească de ele.

Picioarele lui Obi-Wan începuseră să obosească de la lupta cu zăpada. Putea să audă şi respirația lui Anakin. Cât timp mai puteau continua? se întrebă Obi-Wan.

Lângă atacator, Obi-Wan văzu aburul care se ridica din zăpadă. Surprinse o sclipire de apă şi îşi dădu seama că era un izvor termal.

— Anakin, ia-o la dreapta, îi strigă Padawanului său.

Se deplasară încet spre dreapta atacatorului. De fiecare dată când se mişcau, îl aduceau mai aproape de izvor. Vânătorul mai avea zece detonatoare la centură. Obi-Wan riscă şi sări, ferindu-se pentru a evita un detonator care se îndrepta spre el. Acesta explodă şi simți şocul pe piele. Ateriză pe zăpadă, cu stângăcie, şi alunecă pe pantă spre atacatorul său. Anakin sări pentru a ateriza în fața lui, blocându-i coborârea. Două detonatoare se îndreptară spre ei, iar Obi-Wan-Wan lovi unul şi îl trimise să se izbească de celălalt. Cele două sfere căzură în zăpada adâncă.

— Bazinul termal, îi spuse lui Anakin. Condu-l spre el.

Anakin aprobă din cap. Părea obosit. Obi-Wan era şi el. Dar ştia că dincolo de oboseală, se afla rezistența lor.

Când ajunseră destul de aproape, Obi-Wan riscă un salt direct spre atacator. Ştia că îl va face să dea înapoi, iar atacatorul o făcu. Alunecă pe gheață şi căzu înapoi, în izvor. Atacatorul alunecă sub suprafața apei, apoi ieşi la suprafață, călcând apa. Îşi scutură părul din ochi şi se uită la Obi-Wan cu o privire ostilă.

Obi-Wan stătea pe margine. Apoi îi întinse o mână.

— Ai la dispoziție aproximativ zece secunde.

— Da.

Atacatorul ştia că din cauza căldurii extreme se va declanşa o reacție de fuziune. Detonatoarele termice aveau să explodeze. Ochii lui aveau o culoare vie între argintiu şi lila. Avea o cicatrice pe buza superioară, părul era lung şi legat la spate cu un cordon argintiu.

— Haide, spuse Obi-Wan, ținându-şi mâna întinsă. Nu te vom răni.

— Nu voi, ci altul, spuse vânătorul de recompense. Dacă mă întorc fără voi, mă va ucide oricum. Voi avea o moarte mai uşoară în felul ăsta. Tu nu-i cunoşti puterea. Vine din piramida însăşi.

— Nu trebuie să te întorci la el, spuse Obi-Wan.

— Ah. Dar mă va găsi.

Vânătorul de recompense îşi închise ochii. Obi-Wan întinse mâna peste apă.

— Trebuie să renunți!

— Nu pot, răspunse vânătorul de recompense, cu ochii încă închişi. Şi trebuie să-ți spun asta – nici el nu va putea.

Obi-Wan încercă să sară în apă. Dar era prea târziu. Detonatoarele termice explodară. Apa se ridică şi îl lovi pe Obi-Wan în față. Se înecă şi alunecă sub apă, apoi ieşi la suprafață, luptându-se cu valurile create de explozie. Fumul se rostogoli spre el. Apoi, fumul dispăru. Adânc, sub suprafața limpede a apei, văzu corpul vânătorului de recompense coborând în spirală, în jos, spre puțul fără fund de dedesubt.

Capitolul 15

Anakin se grăbi spre bazinul termal. Maestrul său se retrăsese şi stătea pe margine. Apa aburindă se aduna la picioarele lui, topind zăpada.

Prin fum şi aburi, putu vedea tristețea de pe fața Maestrului său. Forța era puternică aici. Maestrul său se întindea spre ea şi o aduna în jurul lui, ca şi cum s-ar fi încălzit. Privirea lui Obi-Wan era departe.

— Maestre? Eşti în regulă?

— Îmi iau rămas bun de la o ființă pe care nu o cunoşteam, spuse Obi-Wan încet.

Reverența din tonul său îl surprinse pe Anakin.

— Ar fi putut să te ucidă.

— Şi totuşi nu a făcut-o. Întotdeauna e nevoie de durere când moare o ființă, Padawan. Qui-Gon m-a învățat asta. Obi-Wan privi în jos, în piscina aburindă. Am mai văzut pe cineva luându-şi viața într-un bazin ca acesta. A fost Xanatos, cel mai mare duşman al lui Qui-Gon. O ființă care îl ura pe Qui-Gon şi care nu s-ar fi oprit de la nimic pentru a-l distruge. Şi totuşi, când şi-a luat viața, Qui-Gon s-a oprit pentru a-i plânge moartea. Niciodată nu voi uita asta.

Anakin aprobă din cap, deşi nu înțelegea. Cel mai mare duşman al său de până atunci fusese Krayn, traficantul de sclavi. Când acesta murise, Anakin nu se oprise să jelească. Departe de asta. Se bucurase de moartea lui. Nu putea fi decât un lucru bun pentru galaxie faptul că încetase să mai existe o ființă atât de teribilă.

Ceva la care să meditez în următoarea şedință, gândi el. O voi adăuga pe listă. Diferența dintre gândurile lui Anakin şi lecțiile lui Obi-Wan era uneori mai mult decât voia el să examineze. Era o luptă pentru a le împăca.

— De ce crezi că a făcut asta vânătorul de recompense? întrebă el.

— Asta este întrebarea crucială, spuse Obi-Wan. A preferat să-şi pună capăt zilelor decât să-şi întâlnească soarta cu Granta Omega. Asta ar trebui să ne spună ceva.

— Ne spune că Omega este foarte puternic, spuse Anakin. Şi foarte crud.

— Da, dar mai este ceva, spuse Obi-Wan, ca şi cum ar fi fost pentru el însuşi.

Anakin voia să bată din picior de frustrare. *Ce? La ce te gândeşti?* Dar Obi-Wan nu adăugă nimic la afirmația lui. Părea doar înțelept şi gânditor, ca de obicei.

— Trebuie să fi fost şase vânători de recompense, atunci, spuse Anakin. Îi numără pe degete. Vânătorul cu sprayul stokhli, Floria şi Dane, Mol Arcasite, Teleq, Hunti Pereg. Şi acum ăsta... Asta înseamnă şase. Floria şi Dane s-au înşelat.

— Poate, spuse Obi-Wan pe acelaşi ton gânditor.

Supărat, Anakin se răsuci pe călcâie şi plecă să îi găsească pe Floria şi Dane. Ieşiseră de pe traseu şi urcaseră pe o mică ridicătură unde, într-o mică scobitură, era cuibărit un crucişător spațial.

— Trebuie să plecăm de pe planetă, spuse Floria cu entuziasm. Asta trebuie să fie nava lui.

Anakin aprobă din cap.

— Cine a fost? Ştiți cine era?

Dane clătină din cap.

— Eram siguri că erau doar patru vânători de recompense. Era important pentru noi să ştim exact câți vânători de recompense erau implicați. Cu toții am insistat asupra acestui lucru. Dacă Granta Omega ne-ar fi mințit, nu am fi fost fericiți. Nici măcar el nu ar fi vrut ca ființe precum Hunti Pereg şi Mol Arcasite să-i fie duşmani.

Obi-Wan se apropie.

— E timpul să părăsim Ragoon-6.

— Cea mai bună vorbă pe care am auzit-o vreodată, spuse Floria cu un fior.

Se lăsase noaptea, iar umbrele albastre pătau zăpada.

Anakin urcă la bordul crucişătorului. Căută în cabină, apoi îi făcu semn lui Obi-Wan.

— Maestre, am găsit ceva ciudat. Nava asta îi aparține lui...

— Hunti Pereg, termină Obi-Wan.

— Da, spuse Anakin. Dar de ce se află aici sus, în vârf? De ce nu este nava ultimului vânător de recompense?

— Chiar este nava ultimului vânător de recompense, spuse Obi-Wan. Acel vânător de recompense era Hunti Pereg. Sunt sigur de asta.

Anakin îl privi nedumerit.

— Atunci cine era vânătorul de recompense cu picioarele paralizate?

— Nu era un vânător de recompense. Era Granta Omega, spuse Obi-Wan cu blândețe.

Anakin rămase uimit.

— De unde ştii?

— Floria şi Dane nu l-au întâlnit niciodată, aşa că nu l-ar fi recunoscut, spuse Obi-Wan. Chiar şi aşa, s-a deghizat. Carnea sintetică despre care am crezut că era pentru repararea unor răni, fusese concepută pentru a-i ascunde fața. Acum îmi dau seama de asta. Nu voia ca noi să ştim cum arată, pentru că plănuieşte să ne întâlnim din nou.

— Deci nu era cu adevărat paralizat, spuse Anakin.

— Nu, spuse Obi-Wan. Şi ăsta a fost tot un şiretlic. Ştia cumva că Floria şi Dane îl mințiseră. Ştia că încercau să-l prindă în capcană. Aşa că a coborât să vadă cu ochii lui. Avea nevoie să fie sigur. Când ne-a văzut, a fost sigur.

— Dar de unde putea să ştie? Doar purtam cătuşe.

— Tinere Padawan, dacă te pot învăța un lucru, este acesta: Să nu subestimezi niciodată un inamic. Sau un prieten. Acum, spune-mi. Ce părere ai avut despre persoana pe care ai văzut-o?

Anakin se gândi la simpaticul vânător de recompense cu picioarele paralizate.

— Nu prea multe, spuse el. Vreau să spun că nu prea am simțit nimic de la el, într-un fel sau altul. Nu am simțit nimic din partea întunecată. Nici din Forța vie, de altfel.

— Exact, spuse Obi-Wan. Şi eu m-am gândit la acelaşi lucru. Există ființe pe care Jedi le numesc *viduri*. La prima vedere par să nu emită nicio energie reală, mai degrabă ca o hologramă. Dar numai ființele cu o mare putere pot proiecta un vid către un Jedi. Uneori, un vid poate fi mult mai periculos decât o persoană care pulsează în partea întunecată a Forței. Sunt suficient de inteligenți şi de concentrați pentru a-şi ascunde partea întunecată, şi o ascund atât de bine încât o pot ascunde chiar şi de un Jedi, pentru o vreme.

— Nu credeam că Jedii pot fi păcăliți în acest fel, spuse Anakins.

— Jedii pot fi păcăliți, tinere Padawan, spuse Obi-Wan. Se pot înşela. Pot face greşeli. Nu uita asta. Încercăm să le minimalizăm, urmându-ne sentimentele şi conectându-ne la Forță. Totuşi, nu suntem infailibili. Acum trebuie să ne întoarcem să îl luăm pe Wren. Se apropie noaptea.

Obi-Wan le făcu semn Floriei şi lui Dane, iar cei doi începură să urce rampa.

— Vă amintiți ceva detalii despre Hunti Pereg? îi întrebă Obi-Wan. Cum arăta, sau cum era îmbrăcat?

— Era îmbrăcat în alb, spuse Floria. Îmi amintesc asta. Şi era înalt.

— Nu era foarte înalt, spuse Dane. Dar fața lui era foarte ciudată.

— Ciudată în ce sens? întrebă Obi-Wan.

Dane se încruntă.

— Nu-mi amintesc.

— Avea părul negru, spuse Floria.

— Nu, nu avea deloc păr, spuse Dane nerăbdător.

Fratele şi sora se duseră să se aşeze, certându-se în continuare.

Anakin porni motoarele, iar crucişătorul se ridică de pe loc. Folosi motoarele repulsor pentru a se deplasa şi a coborî în josul muntelui. Ştia că Maestrul său era tulburat. O putea simți. Se săturase să compare relația lui Maestru-Padawan cu cea dintre Obi-Wan şi Qui-Gon. Întotdeauna dădea greş. Dar era corect să fie supărat pe Obi-Wan din cauza asta?

În față se afla câmpia înzăpezită unde îl văzuseră prima dată pe Granta Omega. Nu mai era nimeni acolo.

— Cum ar fi putut să plece? întrebă Dane, uitându-se pe ecran. Săgeata paralizantă nu ar fi putut trece atât de repede.

Obi-Wan şi Anakin nu răspunseră. Era mai bine ca Dane şi Floria să creadă în continuare că bărbatul fusese Hunti Pereg. Anakin încetini şi trecu pe deasupra câmpiei. În câteva clipe, găsi ceea ce căuta. Mai jos, puteau vedea dovada că aterizase un crucişător mic. Zăpada topită şi urmele de arsură arătau locul de unde decolase nava.

— Te rog să aterizezi aici pentru o clipă, Padawan, spuse Obi-wan. Aş vrea să examinez zona.

Anakin aşează nava pe zăpadă. Activă rampa şi Obi-Wan se grăbi să coboare.

Anakin rămase în scaunul pilotului, privindu-l pe Obi-Wan cum explora locul de aterizare. Încă o dată, fusese lăsat în urmă.

Capitolul 16

Obi-Wan era tulburat. Se simțea îngrețoşat, aproape amețit. Căută prin zăpadă, dar nu ştia ce anume căuta.

Nu-i cunoşti puterea. Vine din piramida însăşi. Obi-wan se simțea rece de când auzise aceste cuvinte. Piramida era o formă venerată de Sith.

Sentimentul de greață deveni tot mai puternic. Şi-l amintea bine. Îl simțise în prezența Holocronului Sith... În misiunea aceea, puterea Holocronului putea fi descrisă la fel. Atunci îşi făcuse griji în legătură cu reacția lui Anakin. Nu voia ca Padwanul său să ştie ceea ce bănuia.

Ca şi cum ar fi fost ghidat de propria-i nelinişte, Obi-Wan coborî prin zăpadă şi puse mâna pe un obiect mic, scoțându-l din zăpadă. Era o mică cutie neagră.

O examină, înghițind în sec din cauza greții care-i urca în gât. Nu avea nicio deschidere pe care să o vadă, nicio cusătură. Pur şi simplu, părea a fi un cub.

Îşi scoase sabia şi tăie cu grijă o mică fisură în cub. Cutia se deschise. O mică piramidă neagră era aşezată pe mătasea neagră. Prinse viață şi văzu că era un holoproiector. Scene de nedescris apărură în fața lui, atât de repede încât nu le putu absorbi. Crimă. Suferință. Distrugere.

Obi-Wan închise cutia, apoi îşi şterse sudoarea de pe frunte. Nu, Padawanul lui nu trebuia să vadă asta.

— Maestre?

Anakin părăsise nava. Stătea nesigur, la câțiva metri distanță.

— Ai găsit ceva?

— Nu e nimic. Obi-Wan băgă cutia în mantie. O putem duce înapoi la Templu pentru examinare. Vino, Padawan.

Dar Anakin nu se mişcă.

— Vreau să ştiu ce ai găsit. Nu crezi că pot simți şi eu?

Văzu sudoarea de pe fruntea lui Anakin şi văzu uşoara tremurătură din genunchi. Ar fi putut să-l respingă. Ar fi putut să-i spună: *Nu trebuie să ştii.* I-ar fi spus Qui-Gon? Poate că nu. Maestrul său îi dezvăluise lucrurile la timpul lor.

Anakin îi întâlni privirea cu îndrăzneală. Nu avea să dea înapoi. Obi-Wan văzu asta clar. Nu va permite ca momentul să treacă. Se va agăța de el, îl va extinde, îl va supune voinței sale. Ar face orice pentru a obține ceea ce-şi dorea.

Este atât de diferit de mine, gândi Obi-Wan din nou, uimit.

Dacă e atât de diferit de tine, de ce îl tratezi ca şi cum ar fi o versiune mai tânără a ta? De ce te comporți aşa cum crezi că s-ar fi comportat Qui-Gon cu tine ca Padawan al său? Întrebarea îl sperie. Ceea ce era deosebit de surprinzător, era faptul că nu auzea vocea lui Qui-Gon punând întrebarea. O auzea pe a lui.

Poate că era timpul să înceteze să mai încerce să fie Maestrul Qui-Gon. Era timpul să-şi revendice rolul pentru el însuşi.

— Este un artefact Sith, îi spuse lui Anakin.

Padawanul său înghiți în sec.

— Aşa credeam şi eu.

— Vânătorul de recompense a menționat o piramidă înainte să moară. A spus

că Granta Omega îşi trăgea puterea din ea. Dacă este implicat un Sith, sau un cult Sith, asta ar explica multe. Tăria şi viclenia atacului. Folosirea vânătorilor de recompense. Țintirea în mod specific a Jedilor.

— Crezi că Granta Omega este un Sith?

— Nu, spuse Obi-Wan. Dacă ar fi fost, am fi ştiut asta. Cred că este o ființă obişnuită, cu un dar pentru disimulare, la un nivel foarte profund. Ar putea avea legături cu un Sith, sau cu un cult Sith. Dar el însuşi nu este un Lord Întunecat. Cred că a vrut ca noi să găsim cutia asta. Vrea ca noi să ştim exact cât de periculos este şi cât de departe este dispus să meargă.

Obi-Wan privi în josul muntelui şi apoi privi cerul. Norii se rostogoleau, iar zăpada începu brusc să cadă gros şi rapid.

— Avem un nou inamic, Padawan.

Capitolul 17

Anakin îşi puse mâna pe mânerul sabiei.

— Sunt pregătit, Maestre.

Obi-Wan ridică o sprânceană la el.

— Pregătit pentru ce?

— Să mergem după Granta Omega.

Anakin îşi înghiți acidul din gât. Puterea cutiei cu artefactul Sith dispărea. Putea face față la orice ar fi aruncat Granta Omega împotriva lor.

— Nu mergem după Omega, spuse Obi-wan. A plecat demult. Nu am putea niciodată să-l urmărim prin galaxie.

— Niciodată? Nu ar trebui să foloseşti afirmații absolute, spuse Anakin.

Un colț al gurii îi tresări, semn sigur că se străduia să nu rânjească.

— Ar fi extrem de dificil, atunci, se corectă Obi-Wan cu un mic zâmbet. Şi avem un Jedi rănit de care trebuie să ne ocupăm. Ai uitat asta, Padawan?

— Am putea să îl lăsăm pe Wren la Templu şi să ne întoarcem, spuse Anakin. Nu-l putem lăsa pe Omega să plece!

— Exact asta vom face, spuse ferm Obi-Wan. Nu alerga după probleme, Padawan. Nu există multe garanții în galaxie, dar îți garantez asta: necazurile te vor găsi.

Anakin strânse din buze. Nu era de acord cu decizia Maestrului său. Dăduseră peste un rău puternic. Era corect să-l lase să le scape printre degete? Nu-i stătea în fire lui Obi-Wan să se îndepărteze de pericol.

Doar dacă se teme că nu mă pot descurca. Altă îndoială. Îi înghesuiau mintea pe planeta asta. Oare ăsta era adevăratul scop al exercițiului de antrenament? Obi-Wan ştiuse cât de neliniştit fusese Anakin în timpul întâlnirii cu Holocronul. Poate că se temea că Anakin nu va fi capabil să facă față atât de curând unei alte misiuni în care să aibă de-a face cu un Sith sau cu adepții Sith. Aproape că nu voise să-i spună lui Anakin ce găsise. Anakin văzuse asta.

Chiar dacă nu mai întâlniseră un Sith de la misiunea de pe Naboo, Anakin fusese zguduit de răul întunecat doar pentru că fusese în apropierea artefactelor.

Întotdeauna încearcă să mă protejeze. Nu are încredere în mine. La ce bun acest exercițiu dacă Obi-Wan tot nu are încredere în mine? Gândurile i se ciocneau în cap. Anakin încercă să le liniştească, să găsească claritatea şi pacea pe care Obi-Wan părea să le poarte atât de uşor cu el, ca pe o unealtă de la centura utilitară.

Obi-Wan strecură iar cutia în mantie.

— O vom aduce înapoi la Templu şi o vom depozita împreună cu Holocronul Sith. Asta o va ține în siguranță. Acum, să ne întoarcem pe Coruscant.

Wren era slăbit, dar deja începea să-şi revină când se întorseseră la el. Reuşi să meargă până la crucişător. Îl aşezară înăuntru şi Obi-Wan îi administră mai multă bacta.

— Vom fi pe Coruscant până dimineață, îi spuse el.

Wren îi oferi un zâmbet slab.

— Mă voi bucura să văd Templul. Exercițiul n-a decurs aşa cum mă aşteptam.

— Da, ar trebui să fii surprins, fu de acord Anakin cu o față serioasă. La urma urmei, te-am găsit din prima zi, aşa cum am promis.

— Nu prea cred că se pune, spuse Wren, trăgându-şi supărat pătura în jurul umărului.

— Nu văd de ce nu, spuse Anakin, aruncându-i lui Obi-Wan un zâmbet rapid.

Obi-Wan îi răspunse cu un zâmbet.

— Cred că ar trebui să-l lăsăm pe Wren să se odihnească. Poate că ar trebui să te concentrezi pe pilotarea navei.

Luară şi corpul vânătorului Tursha şi ieşiră din atmosfera verde-albăstruie strălucitoare a Ragoonului. Călătoria spre Coruscant decurse rapid. Anakin admiră nava rapidă şi elegantă a vânătorului de recompense.

— Motoarele astea subluminice sunt perfecționate, spuse el în timp ce se îndrepta spre un culoar de navigație de pe Coruscant, în zori. Există vreo şansă să confiscăm nava pentru Templu? Îi aruncă o privire rapidă lui Obi-Wan. Bine, bine. Ştiu. Trebuie să o predăm Senatului.

— Trebuie să-i predăm şi pe Floria şi Dane, spuse Obi-Wan cu blândețe.

— Ce?

Floria venise în spatele lor. Avea gura deschisă şi obrajii roz.

— Ați încălcat mai multe legi galactice, spuse Obi-Wan. Ați încercat să răpiți doi Jedi. Ați sabotat un crucişător. Ați...

— Dar v-am ajutat! protestă Floria.

— Nu prea ați avut de ales, sublinie Obi-Wan. Nu-ți face griji, sunt sigur că autoritățile de securitate nu vă vor reține prea mult timp. Vor încerca să vă plaseze la o familie pentru reabilitare.

Dane se ridică în picioare.

— Reabilitare? În ce sens?

— Veți avea o viață normală, spuse Obi-Wan. Un acoperiş deasupra capului, şcolarizare, o şansă la o profesie...

— Noi nu vrem nimic din toate astea, spuse Dane. Am mers prea mult timp pe drumul nostru.

— Dar sora ta? întrebă Obi-Wan. Eşti atât de sigur că nu ar fi mai bine pentru ea?

Dane ezită.

— Hei, sunt chiar aici, spuse Floria. Şi vreau ceea ce vrea şi Dane. El ştie ce e mai bine. Nu tu.

— Mă tem că nu aveți de ales în această privință, spuse Obi-Wan cu fermitate.

Făcură o pauză suficient de lungă pentru a-l lăsa pe Wren la Templu.

Anunțaseră înainte, astfel încât o echipă medicală să aştepte să îl scoată din navă. Un alt Jedi veni şi luă cu grijă cutia Sith de la Obi-Wan.

— Te rog să-l informezi pe Yoda că mă voi prezenta la el în scurt timp, îi spuse Obi-Wan.

Obi-Wan îi ordonă lui Anakin să piloteze nava direct la cartierul general al Securității. Acolo, îi lăsară pe Floria şi pe Dane în mâinile unui ofițer de securitate tânăr şi lăsară şi cadavrul vânătorului Tursha împreună cu puținele informații pe care le aveau despre el.

Floria se aplecă mai aproape de ofițer.

— Mă bucur să las această viață în urmă, mărturisi ea, cu ochii albaştri foarte mari. Eu şi fratele meu regretăm viața pe care am dus-o. Vrem să o luăm de la capăt. Părinții noştri morți ar fi vrut să fie aşa.

Ochii ei se umplură de lacrimi.

Anakin îşi dădu ochii peste cap în timp ce ofițerul de securitate îi conducea spre ieşire.

— De data asta îmi dau seama când Floria minte, spuse el. Cred că mi-am învățat lecția despre fetele tinere şi drăguțe, cu ochii plânşi.

Obi-Wan zâmbi.

— Floria şi Dane vor convinge pe cineva să îi scoată din arest, sunt sigur.

— Deci vor fi din nou în libertate. Anakin clătină din cap. Sunt prea tineri pentru acest fel de viață. Nu putem face nimic?

— Nu, Padawan. Nu este misiunea noastră să îi salvăm. Ființele îşi urmează propriile căi şi, din păcate, nu putem face prea multe pentru a schimba asta. Obi-Wan se ridică în picioare. Haide, să lăsăm crucişătorul aici pentru moment. Vreau să văd un prieten aflat în apropiere.

În timp ce mergeau, Anakin se miră de detaşarea lui Obi-Wan. Se simțea vag nemulțumit de misiunea care nu fusese o misiune. Nu-l găsiseră pe creierul din spatele atacului asupra lor. Un Jedi fusese rănit şi ei aproape că fuseseră ucişi.

Cât despre exercițiul de antrenament, în mintea lui Anakin, fusese un eşec total. Nu întărise legăturile de încredere dintre ei. Făcuse exact contrariul. Adusese în discuție întrebări la care Anakin nu voia să se gândească. Îl făcuse să se îndoiască de legătura în sine.

Obi-Wan indică o cafenea din fața lor.

— Asta a fost cafeneaua lui Didi.

— Îmi amintesc de Didi şi Astri, spuse Anakin. S-a întâmplat ceva cu ei?

— Astri s-a căsătorit cu un fermier de pe Inelul Exterior, spuse Obi-Wan. Ea şi Didi i-au vândut cafeneaua lui Dexter Jettster şi s-au mutat acolo. O să-mi fie dor de ei. Didi mi-a făcut cunoştință cu Dexter înainte să plece. Prima dată când l-am întâlnit, nu am avut încredere în el, iar acum că l-am mai întâlnit de câteva ori, tot nu am încredere în el. Obi-Wan afişă un rânjet rar. Tot ce pot spune este că Dex este un personaj aparte. Vino şi fă cunoştință cu el.

Obi-Wan se strecură printre mesele înțesate cu ființe din toată galaxia. Îi făcu semn cu mâna lui Dexter, o prezență mare şi formidabilă, cu patru brațe, aflat în spatele barului.

— Ei bine, este Obi-Wan Kenobi. Mă bucur să văd că-ți faci apariția, bubui Dexter. Speram să mai vii, chiar dacă a plecat Didi. Bineînțeles că îți voi oferi acelaşi tratament. Dexter afişă un zâmbet enorm. Cu excepția reducerii, desigur!

Obi-Wan râse şi îi împinse câteva credite.

— Acesta este ucenicul meu Padawan, Anakin Skywalker. Nişte suc de juma[1] pentru noi doi. Şi câteva informații.

Dexter turnă cu îndemânare în două pahare sucul gălbui deschis.

— Sigur. Dacă am.

— Ai auzit de cineva numit Granta Omega? întrebă Obi-Wan, împingând sucul spre Anakin.

---

[1] Suc de juma – băutură alcoolică ce putea avea o serie de efecte dăunătoare asupra consumatorului dacă era băută în exces. Consumatorul devenea somnolent şi, fiind incapabil să se echilibreze, se prăbuşea şi rămânea inconştient timp de câteva ore.

Dexter se încruntă.

— Nu. Numele nu-mi este familiar. O să întreb pe aici, dacă vrei.

— Mulțumesc. Obi-Wan luă o înghițitură de suc în timp ce se întorcea spre Anakin. A meritat să încercăm. Dexter ar putea avea informații pentru noi într-o zi. Atunci îl vom urmări pe Omega.

— Şi până atunci? întrebă Anakin.

Se simțea un pic mai bine. Cel puțin Obi-Wan se gândea să meargă după Omega la un moment dat.

Obi-Wan arătă cu degetul spre paharul lui Anakin.

— Până atunci, bea-ți sucul. Obi-Wan aşteptă până când Anakin luă o gură. Îți datorez nişte scuze, Padawan.

Anakin îşi smulse privirea de pe două specii ciudate care jucau sabacc într-un colț.

— De ce, Maestre?

— Ai spus că nu-mi împărtăşesc niciodată gândurile. În loc să-ți răspund, te-am corectat. Obi-Wan se uită fix la sucul său. Nu-mi este uşor să-mi împărtăşesc gândurile sau sentimentele. Şi uneori este necesar să nu o fac. Când eram de vârsta ta, simțeam acelaşi lucru ca şi tine. Credeam că Maestrul şi Padawanul trebuiau să împartă totul.

— Nu-i aşa?

— Nu, spuse Obi-Wan. Sunt momente în care nu trebuie să ştii ce gândesc. Trebuie să ai încredere că ştiu ce este mai bine de făcut.

Anakin clătină din cap.

— E greu pentru mine. Vreau să ştiu totul.

— Asta este o calitate pe care o prețuiesc la tine, spuse Obi-Wan. Dar este, de asemenea, o calitate pe care trebuie să înveți să o controlezi. Îi aruncă lui Anakin o privire semnificativă. Sunt lucruri pe care nici tu nu mi le spui.

— Nu-i aşa! protestă Anakin.

— Raidurile de la miezul nopții la mormanele de gunoi de sub suprafața Coruscantului... Planul de a-ți construi propriul convertor de energie...

Anakin zâmbi.

— M-ai prins.

Începea să se simtă mai bine. Îşi făcuse griji că Obi-Wan nu avea loc pentru el în inima lui. Dar zâmbetul lui Shmi răsări în mintea lui Anakin. *Inimile au loc infinit, fiul meu.* Era una dintre zicalele ei preferate. Anakin suspină. Ar fi vrut să poată combina judecata rece a lui Obi-Wan cu bunătatea mamei sale. Într-o bună zi, poate că Maestrul său va avea suficientă încredere în el ca să-l lase să aibă de a face din nou cu Sithul.

Poate că nu va avea niciodată o relație Maestru-Padawan la fel de profundă şi de încrezătoare ca cea pe care Obi-Wan o avusese cu Qui-Gon. Poate că Obi-Wan îl păstra ca Padawan doar pentru a-i îndeplini ultima dorință. Dar poate că nu conta cum se întâmplase. Nu trebuia să se concentreze pe ceea ce nu avea. Avea *asta*. Asta *era* a lui. Şi *era ceva*. Va munci din greu. Va fi un bun Padawan. Şi Obi-Wan va ajunge să-l iubească. Îl va face să-l iubească.

— Cred că ştiu la ce te gândeşti, zise Obi-Wan, observând suspinul lui Anakin. Nici asta nu a fost misiunea de antrenament pe care am crezut-o că va fi. Credeam că am lucruri pe care să le înveți de la mine. În schimb, tu m-ai învățat pe mine.

— Eu te-am învățat? Anakin era surprins. Ce anume?

— Că eu nu sunt Qui-Gon, spuse Obi-Wan. Şi că *tu* nu eşti *eu*. Pur şi simplu.

— Simplu este uneori cel mai bine, zise Anakin, repetând vorbele lui Obi-Wan.

— Suntem împreună în călătoria asta, Padawan. Obi-Wan pocni uşor paharul său de cel al lui Anakin. Ne vom croi propriul nostru drum. Să bem pentru asta.

Dincolo de cafeneaua lui Dexter, cineva îi privea pe cei doi Jedi. Cineva cu ochi reci în spatele unor ochelari cu lentile întunecate. Cineva care-şi îndepărtase recent carnea de sinteză care îi ascunsese pielea. Dar nimeni nu se uita de două ori la altcineva din cafeneaua lui Dexter. Era prea periculos şi putea provoca violență.

Haideți, bucurați-vă de băuturile şi de zâmbetele voastre, Jedilor. Ați scăpat pentru moment. Totuşi, nu sunt supărat. Sunt doar amuzat. Asta îmi dă mai mult timp să mă joc cu voi. M-ați întâlnit o dată, dar nu mă veți mai recunoaşte data viitoare. Vă veți uita, dar nu mă veți *vedea. Credeți că am lăsat din greşeală cutia aia în urmă? Eu nu fac greşeli. Mă bucur de oportunități. Şi mi le creez pe ale mele. Cu alte cuvinte, Jedi, ne vom întâlni din nou, în curând.*

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.